

NORGES

MELODIER

368

NORSKE SANGE

FOR PIANO

MED

UNDERLAGT

TEKST

IDEL II DEL III DEL

FORLÆGGERENS EIENDOM .
FOR ALLE BÅNDE .
KJØBENHAVN . LEIPZIG .
WILHELM HANSEN . MUSIK-FORLAG .
KRISTIANIA . NORSK MUSIK-FORLAG .
(BRØDRENE HALS-WARMUTH-WILHELM HANSEN)

INDHOLD.

1ste Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa kjøre vatten aa kjøre ve'	3	38. Ha du 'kje hoppa	54
2. Aa, høyre du skjøn jomfru	4	39. Halling	55
3. Aa kungjen han sto paa høgelofts svol	6	40. Halling	56
4. Aa Ola, Ola, min eien onge	8	41. Halling	57
5. Aa Ole engang i sinde fik	9	42. Halling	58
6. *Aanders herre, du skal raade	10	43. Halling	59
7. Aftnen er stille	11	44. *Havet er skjönt	60
8. Astri, mi Astri	12	45. Hellig Olaf	62
9. At slyngler hæves til ærens top	14	46. *Holder du af mig	64
10. Bissam, bissam baadne	16	47. Hr. Sinklar drog over salten hav	66
11. Blandt alle lande i øst og vest	17	48. Huhej! kor er dat vel friskt	68
12. Bor jeg paa det høje fjeld	18	49. Hurra for Jonas Anton Hjelm!	70
13. Brudeslaatten	20	50. Husk op i ring	71
14. Bækken gaar i engen	21	51. Hvad heitir du, jenta	72
15. Dei vil altid klaga og kyta	22	52. Hvor herligt er mit fødeland	74
16. Den gamle Norges løve	22	53. Hvor i verden jeg gaar	76
17. *Den norske sjømand	24	54. Hvor saare lidet vil der til	78
18. Den sidste laurdags kvelden	25	55. Hvor skoven dog er ung og frisk!	79
19. Der aander en tindrende sommerluft	26	56. Hytten er lukket, natten er stille!	80
20. *Der ligger et land mod den evige sne	28	57. *Højest løfter jeg da guldpokalen	82
21. Det første mødes sødme	30	58. I graneholtet ved middagstid	84
22. Diogenes vranten og stolt	32	59. I rosenlund	86
23. Du engang var en flammesky	34	60. I skogen smaauguten gik dagen lang	87
24. Eg beisla min styvel	36	61. I fjor gjætt' eg gjeitinn' i djupaste dalom	88
25. Eg gjætte Tulla i femten aar	38	62. *Ingerid Sletten af Sillegjord	88
26. Eg rodde meg ut paa seiagrunnen	39	63. *Ja, vi elsker dette landet	90
27. Eg seer deg ut før gluggjin	40	64. Je tente paa Kjølsta ifjor	92
28. En liten gut ifra Tistedal'n	42	65. Jeg lagde mig saa sildig	93
29. En ung birk stander ved fjorden	43	66. Jeg lagde mit øre til kildens bred	94
30. Evan bli'r dyrket paa mangel slags maade	44	67. Je veit e lita jente	95
31. Fjeldbyggen agter paa tiden	45	68. Jæ sku au ha løst t'aa jifte mei san	96
32. For Norge, kjæmpers fødeland	46	69. Kirken den er et gammelt hus	98
33. *Fremad! fremad!	47	70. Kjæmpedansen	100
34. Go kvell, mi Mari, her æ e	48	71. Kjærringa mæ staven	102
35. Gud sign vor konge god	49	72. Langebergs laat'n	102
36. Guten va trøytt	50	73. Lua laat	104
37. *Gyldenlak, før du din glans har tabt	52	74. *Lyngen bag os staar i røg	105
		75. Markje grønast	106

Nr.	Side	Nr.	Side
76. Melken sød at drikke	107	101. Se fredens engel	136
77. Mens Nordhavet bruser mod fjeld- bygt strand	108	102. *Se, hist ved Østresaltets vove . . .	138
78. Mens regn hvirvler sig i ring . .	110	103. Se Norges blomsterdal	140
79. Min søde brud, min unge viv . .	110	104. Sole gaan bak aaser ne	142
80. Min tanks tanke ene du er vorden	112	105. Sommerløv og Sale	142
81. Mit allerførste kongeord	113	106. Springdans	144
		107. Springdans	144
82. Naar harpen tier ved bredden bord	114	108. Springdans	146
83. Naar solen ganger til hvile	116	109. Springdans	146
84. *Norges bedste værn og fæste . . .	117	110. Stev	147
85. Norges højtidsstund er kommen . .	118	111. Stilla, stilla susa grøna skogens sang	148
86. *Nu brødre, synger højt en sang .	120	112. Stormen gaar sin kjæmpegang . .	150
87. Nu løftes laft og lofte	121	113. St. Thomas klukke-laaten	152
88. Nu staar granen stakket	122	114. Sønner af Norge, det ældgamle rige	154
89. Nu tak for alt	122	115. Til sæters, til sæters! nu synker solen ned	156
90. Nys sejled vi en solblank time . .	124		
91. Nær maidaagaa lokkje	125	116. Til fjelds under granelien	156
92. O kjønne du ho Guro	126	117. To brune øjne jeg nylig saa . . .	158
93. *O lad mig endnu engang faa se“	127	118. Træet stod færdigt med blad og med knop	159
94. Og hev' du set Aastrid	129		
95. Og jeg ser paa dig	130	119. Ved sjøen den mørke	160
96. Og jeg vil ha' mig en hjertenskjær	130	120. Vi ere en nation vi med, vi smaa	162
97. Ola Glomstulen	132	121. Vi vandre med frejdigt mod . . .	163
		122. Vingede skarer fly de sorte skove	164
98. Paa solen jeg ser	132		
99. Paal sine høno paa haugan utslepte	134	123. Yderst mod Norden lyser en ø . .	165
100. Ro, ro te fiskeskjær	136		

INDHOLD.

2den Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa eg monne nu grue	3	38. *Eg veit so vel	48
2. Aa fantegutten gik sig i grønne lund	4	39. E kann so mangel ein vakker sang	49
3. Aa gaa du deg te fjause	4	40. E reiste te min ven	50
4. Aa lensmand han ha no ei graa- skjimra mær	6	41. *Fjukande skyer, dat er mitt liv	50
5. Aa Ola, min Ola	7	42. *Fola, fola, blakken	52
6. Aa ormekongen kom seg riandes i gaard	8	43. *Fram østerdøler, fram	54
7. Aase Urbø, den vene gjenta	9	44. *Gud signe Norigs land	56
8. *Aa stakkars vesle hare	10	45. Halling	58
9. Aa vesle Kari vor	12	46. Halling	59
10. Alle mann hadde fota	13	47. Halling	60
11. Alt lægger for din fod jeg ned	14	48. Halling	61
12. Apostlerne sad i Jerusalem	16	49. Halling	62
13. *Bedre kan jeg ikke fare	17	50. Halling	63
14. Blaamann, Blaamann, bukken min	18	51. Han Mass og han Lasse	64
15. *Brede sejl over Nordsjø gaar	18	52. Hei, huskom i hei!	66
16. Brulaat	21	53. Herrens moder, høie, milde	67
17. Bruralaat	22	54. Herr Gudmund han talad te liten smaasvein	68
18. Brureslaat	23	55. *Hil dig, du gamle land	70
19. De legte guldtafel	24	56. Hil jer, skud af Haraldsstammen	71
20. Den friske vind og den milde luft	24	57. *Hr. Spynje, jag du den sorte ørn	72
21. Den første mand i bygden er	26	58. Hvad er det godt at lande	73
22. *Den tolvte Karl for Fredrikshald	28	59. I hagen sat mod'ri	74
23. *Den store, hvide flok vi se	30	60. I himmelen, i himmelen	75
24. Den vesle gutten oppi bakken	31	61. I kveld er eg glad	76
25. Der fløj en fugl over granehej	32	62. *Jeg knæler og rækker hænderne frem	76
26. Der sat tre kjerringer under ein stein	33	63. Jeg tog min nystemte Cithar ihænde	78
27. Det fyrste du har at gjera, mann	34	64. Jeg sjunger med et sorrigfuldt hjerte	80
28. *Det løv blir aldrig mere grønt	36	65. Jeg ved ensteds mellem barskovens trær	80
29. *Det spredes mer og mer, det dunkle graa	38	66. Jeg vil sjunge om en helt	82
30. Det var aarle om morgonen	39	67. *Jeg vil væрге mit land	83
31. *Det værste her paa jorden er	40	68. *Jo, herr løjtnant, naa ska' Dem faa høre lei	84
32. Druen vokser paa vor klode	42	69. Kanske vil der gaa baade vinter og vaar	86
33. Dæ va eigøng ein kung'e	43	70. Kari aa Mari, stat op naa	88
34. Dæ va Irlands kongje bold	44		
35. Dæ æ den største daarleheit	45		
36. Dæ æ so fagert i finneslotte	46		
37. Døl'n gaar paa gatun	47		

Nr.	Side	Nr.	Side
71. Katten og killingen	90	96. Reiselaat for brudfølget, naar det kommer fra kirken	124
72. Killebukken, lammet mit	90	97. Ret som ørnen stiger	125
73. Kjenner du noko te Bufarsvein...	91	98. *Rosen sænker sit hoved	126
74. *Lad nu dæmpet suse	92	99. Saag du nokke kjæringa mi	127
75. Lensmannen hadd ei graaskjimra merr	93	100. Saari, raari, liten sull	128
76. *Lette bølge! naar Du blaaner	94	101. *Ser du i dybet funkle	129
77. *Liden Kirsten hun sad saa silde ..	95	102. Sinklars marsch	130
78. Liti Kersti ho va seg saa litit eit viv .	97	103. Sjaa soli paa Anaripigg	132
79. Naar jenta bare er konfirmera ...	98	104. Skjære, skjære havre	134
80. *Naar solen falder bag top og tinde .	98	105. So lokka me over den myra	135
81. Naar ved nat ren og herlig	100	106. *Som en have frisk dit hjerte ...	136
82. Nils Tallefjoren den kaute karen ..	101	107. *Sov sødt min dreng	137
83. *Norge, Norge!	102	108. Springdans	138
84. Norrønafoeket det vil fare	103	109. Springdans	140
85. *Nu daler solen sagte ned	106	110. Springdans	141
86. Nu Gud ske lov alting er rigtig ..	108	111. Springdans	142
87. *Nu løftes laft og lofte	109	112. Springdans	143
88. *Nu tak for alt ifra vi var smaa ..	110	113. Springdans	144
89. *Nu vaagne alle Guds fugle smaa ..	112	114. Springdans	145
90. *Og det var Olaf Trygvason	113	115. Springdans	146
91. Og guten gjekk seg i Storheidi ut .	116	116. Stabbelaatten	147
92. Og ræven laa under birkerod	118	117. Sødete pige	148
93. Om søndagsmaarran e' de' kaffi- koppen svart	120	118. *Trygt jeg anbefale kan	150
94. Per spelmann, han hadde ei eina- ste ku	122	119. Ungersvenden han bad sin pige .	152
95. *Prinsessen sad høit i sit jomfrubur	122	120. Velan du lislan Kari	153

INDHOLD.

3die Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa aldri æ' dæ verre te	3	38. *Fold dig ud, vort gamle mærke . . .	52
2. Aa desse gamle kjærringar	4	39. *Fram, Østerdøler, fram!	54
3. Aa fleskjeknogjin begjynd'aa tenkje . . .	5		
4. Aa kjende du Kjell?	6	40. Goddag naa far i huse	56
5. Aa kleggen han sa no te flugga si— . . .	7	41. Godnat, godnat! Kryb under dit dækken . .	56
6. Aa reven han sto inni holo aa grov . . .	8	42. *Gud signe vaart dyre fedraland	58
7. Aa Sullagutten gik aa sulla sine fe . . .	10	43. Gutten oppi bakken, han vil je ha . . .	59
8. Alt i heima dagjen graanar	11		
9. Astri, mi Astri	12	44. Ha du set nokor gamal kjering	60
10. Baka kaka søte	13	45. Halling	61
11. *Blaamann, Blaamann, bukken min . . .	14	46. Halling	62
12. *Brumbraskøn i bumba	16	47. Halling	63
13. Brurelaat	16	48. Han Ole han tjente i konningens gaard .	63
14. Brureslaatt	17	49. Hei, so dansa jenta mi	64
15. Brureslaatt	18	50. Helligt er studentens kald	65
16. Brulaat	18	51. Hvad skal fruen i livet ha den første	
17. *Byssan lu, byssan lei	19	dag?	66
18. Christ gjeva eg va der	20	52. *Hver glædesstund du fik paa jord . . .	68
19. *Den fagre gjenta skal ut aa blenkja . .	20	53. Hvor i verden jeg gaar	70
20. *Den mand, som Gud vil ret benaade . .	22	54. Hvor ska man troskab finde	71
21. Der høydest ved not eit dunder paa		55. Hør det kalder, hør det lokker	72
dør	24		
22. Der rangle ei purke over Relingsund . .	30	56. *I ensomme stunde	73
23. Der stander et slot i Østerrige	31	57. Ikonn sto paa vollen aa slo	74
24. Der stod sig et slag udi Kjøgebugt . .	32	58. I rjukande uver og fjukande vind . . .	74
25. *Der var eingang ein stein	34		
26. Det er min sjæl en frydfuld trang . . .	38	59. *Jeg er en fattig lirendrejer	76
27. *Det bødes der for	40	60. Jeg heter Anne Knutsdatter	78
28. Det var slik en vakker solskinsdag . .	41	61. Jeg kunde slet ikke sove	80
29. *Du grønne glitrende træ, god dag! . .	42	62. Jeg saa enlig gik engang	82
30. *Du Herre, som er sterk og stor	43	63. Jeg synger for min lille ven	83
31. Du spørger, mit barn, efter broder din .	44	64. Jesus Kristus er opfaren	84
32. Du vaarens milde, skjønn barn	45	65. Jesus mig alting er	85
33. Duva settø se paa liljankvist	46	66. Kan det trøste lidt at tænke	86
34. Dæ bur naa ein bonde inkje langt			
herifraa	48	67. Katta ligger under ovnen sjuk	87
35. *Eg elsker dei voggande tonar	48	68. Killa bukk, Killa blakk	88
36. *Endnu et streif kun af sol	50	69. Klavakonas mars 3die dag i bryl-	
37. En visestub	51	luppet	89
		70. *Klokken ringer til kirke	90
		71. *Kom gutter, lad os drikke	91
		72. *Lad os hvirvle velkomstsangen	92

Nr.	Side	Nr.	Side
73. Langeleiklaat	94	99. *Røtnams-Knut e kaat aa mjuk ..	123
74. Lev vel, saa vil e sigja	95	100. Ryggjafylkets fjeld og dybe fjord	126
75. Lig fjorden, som stille i maane- skin drømmer	96	101. Sigrid, vær nu et artigt barn!...	127
76. Lyt nu, du ludende sanger	98	102. Smaasporven gjeng i tune	128
77. Majoren med sit hele kompani ...	100	103. *Sov, veslegutten min	130
78. Markje grønas, snjogen braana ...	101	104. Sorgen og glæden de vandre tilhobe	131
79. *Min lod faldt mig liflig	102	105. Springar	133
80. Mit fulde glas og sangens raske toner	104	106. Springdans	133
81. Moderen tala te datteren sin	105	107. Springdans	134
82. *Naar fjordene blaaner som mar- kens fiol	106	108. Springdans	135
83. Naar mit øje	109	109. Springdans	136
84. Naar sola ski'ne og skya blenkjer .	110	110. Stille nu!	137
85. Naar vi i største nøden staar ...	111	111. Sveinn Svane han vandrar	138
86. Naa ska' en liten faa sova saa sødt .	112	112. Syng kun i din ungdoms vaar ..	139
87. Naa æ jeg indskreven aa være soldat .	112	113. Syng mig hjem, om I kan	140
88. No heve eg stae	113	114. Thorarin bueskytte	142
89. *Norge, Norge!	114	115. Tilfjelds over bygden staar min hu	143
90. *Nu kommer høsten	116	116. Tim, tim tara, maara ska vi fara	146
91. Og Ola fridde	116	117. Trettarn	146
92. O høgande himmel	117	118. Tænk, naar engang hver taage er forsvunden	147
93. Og spørger du mig, om jeg haver det godt	118	119. Utta paa have der ligg eit land .	148
94. Olaf Tronson	120	120. Vesle gutten uppi bakken	149
95. *O tonevæld	120	121. *Verden er saa stor, saa stor! ...	150
96. *Over stille vande	122	122. Vi færdes med lyst paa den steile- ste vei	152
97. Ridder Raamund han rider	123	123. Vil du meg lye, eg kvæa kann .	153
98. *Ride, ride ranke	124	124. *Vi vil os et land	154
		125. Vor vert han er en mand	155

1. Aa eg monne nu grue.

Andante.

Hitterdal.

mf

Aa eg mon-ne nu gru - e, naar eg gaar ind i

stu - e, man dra - ger ud paa dør det

bed - ste mig til - hør, min hjer - tens æg - te -

ma - - ge, o mil - de, from - me Gud! Nu

poco rit. dim. pp

maa eg først be - kla - ge, min sol er gan - gen ud.

2. Aa fantegutten gik sig i grønnende lund.

Moderato.

Smaalenene

The musical score for 'Aa fantegutten gik sig i grønnende lund.' is written in 2/4 time, B-flat major, and Moderato tempo. It consists of three systems of piano accompaniment. The first system has five measures, the second has five measures, and the third has five measures. The melody is primarily in the right hand, with a supporting bass line in the left hand. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4.

3. Aa gaa du deg te fjause.

Allegretto.

Folkevis.

The musical score for 'Aa gaa du deg te fjause.' is written in 6/8 time, B-flat major, and Allegretto tempo. It includes a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The first system has five measures. The lyrics are: '1. Aa gaa du deg te fjau - se, ves - le sø - ten min. Der'. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 6/8.

stan-der mjølk i ei au - se, du slepp in - kje inn! I

f *p*

Ped. *

kvell eg gløynde no øk - sa og sta-ven, eg mei-ner den gu - ten er

f *p*

bin - nan - de ga - len, som in - kje kan høy - re, att far er hei - me,

p *poco rit.*

by, by, att far er hei - me, ves - le sø - ten min.

p *p tranquillo*

Ped. *

2. Aa gaa du deg te stabursvegg,
 vesle søten min.
 Der stander flesk i ei panne,
 du slepp inkje inn.
 I kvell eg gløynde no o.s.v.

4. Aa lensmand han ha no ei graaskjimra mær.

Allegretto.

Stadsbygden ved Trondhjem.

p

Aa lens-mand han ha no ei graa-skjim-ra mær, fal-le -

lei, fal-le-le - li-ti - lei - a. Aa ho gjik paa haa-klan aa

va no saa tvær, fal-le - lei, fal-le-le - li-ti -

ff

lei - a; men æ smor ho op, aa saa va ho kar,

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

tra-ska i vei-en aa si-a va ho snar, hei fal-li -

Ped. * Ped. *

p

lei - a, hei fal - li - ti - lei - a.

5. Aa Ola, min Ola.

Andante.

Folkeviser.

p

Aa O - la, min O - la, kvi vil du in - kje ha meg? Aa

mf

O - la, min O - la, kvi vil du in - kje ha meg? Tykjer du, du

er saa o - leng - tje - lig taa meg? O - hi - o, aa - haal

6. Aa ormekongen kom seg riandes i gaar.

Andante.

Thelemarken.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff for piano accompaniment and a single line for the voice. The second and third systems also have piano accompaniment staves, but the voice line continues on the same line as in the first system. The tempo is marked 'Andante.' and the location is 'Thelemarken.' The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are in Norwegian. The first system includes the instruction 'con Pedale' under the piano part. The lyrics are: '1. Aa or - me - kon - gen kom seg ri - an - des i gaard, med det vi - vit var saa ungt. Sol - fa - ger stænd u - te aa so - la sit haar, meg ly - ster i lun - den ut - ri - de.'

1. Aa or - me - kon - gen kom seg ri - an - des i gaard, med det
con Pedale
 vi - vit var saa ungt. Sol - fa - ger stænd u - te aa
 so - la sit haar, meg ly - ster i lun - den ut - ri - de.

2. Højre du Solfager, hot eg seje deg,
 med det vivit var saa ungt:
 du svikir kong David og trulovar meg!
 Meg lyster o.s.v.
3. Aldrig skal det ske alt med eg liver,
 med det vivit var saa ungt,
 at eg mi tru til tvo brødar geve.
 Meg lyster o.s.v.
4. Saa gav han hennar dei dvaladrykkin tri,
 med det vivit var saa ungt.
 Solfager hon daanad, daa hon fekk di.
 Meg lyster o.s.v.
5. Saa gav han hennar dei dvaladrykkin fem,
 med det vivit var saa ungt.
 Solfager hon daanad, daa hon fekk dem.
 Meg lyster o.s.v.

6. Og der kom bod for kong David in,
 med det vivit var saa ungt,
 Solfager er daud, allerkjæresten din.
 Meg lyster i lunden utride.

7. Aase Urbø, den vene gjenta.

Allegretto.

Thelemarken.

mf

Aa-se Ur - bø, den ve - ne gjen - ta, te hen - ner be - la der brø'er

to, aa ho har ga - ren aa peng paa ren - ter, naar der kom

p

en so va rik nok no. Paa Øj-gars ga - ren dei brø'er sil

mf

ve - ra, aa Svein aa Gun - nar saa hei - te dei; aa baa - e

to har deigjen - ta kjæ - re; me fær naa sjaa hok - ken ho bli mæ.

8. Aa stakkars vesle hare.

(Af „Haugtussa“.)

Catharinus Elling.

Leggiero con moto.

p

1. Aa stak-kars ves-le ha-re so fin og sil-ke-
2. Her er so god ein su-mar med hus i kvar ein

klædd, Gud veit, kor du hev fa-re, med di du er so
busk og lauv og fri-ske ku-mar aat slik ein li-ten

mp

rædd? Du spret-ter og du skvet-ter so hov-de-laus i-
trusk. No skal me ve-ra kva-te i slik ei sol-skins-

*Ed. * Ed. * Ed. **

poco sost.

kring; kva er du ren-ner et-ter og snøgg i hol deg
stund; no skal me ve-ra la-te og ta-ka os i

*Ed. **

p a tempo

sting, ar-me, ar-me ting.
lund let-te, let-te blund. 3. Du er so brun og

lek - ker i su - mar - kjo - len din; d'er

ber - re du for klekk er te ve - ra gu - ten

min. Men vil du glad meg gje - ra, so

Ped. * Ped. *

hop - pa her i li, og ve - ner skal me ve - ra og

Ped. * Ped. *

poco sost.

ve - ner skal me bli all vaar, all vaar tid. Arne Garborg.

9. Aa vesle Kari vor.

Allegretto.

Folkeviser.

p

Aa ves-le Ka-ri vor, saa li-ta som hu gaar, hu lok-ka ein

kar i-fraa Hal-ling-dal mæ sa-le aa mæ hest aa mæ sylvknappa

vest, mæ gull-sta-va haar aa mæ spro-ta-bel-te paa. Aa

mf

Ti-le-gu-ten vi-ste sit ei-e be-ste, kaup-te seg ei draeft mæ

p

fæ aa mæ he-ste. Fø-re kom Ka-ri lul-lands aa lok-kands,

et - tekom Ti-le-guten tiltands aa hoppandspaa sil - ke - sok - ka.

10. Alle mann hadde fota.

Moderato.

Trondhjem.

1. Al - le mann had - de fo - ta, min mann had - de in - gen,

tok je mei bjør - ke - ro - ta, gjo - re min mann fo - ta. Min mann

dan - sa fram, fot i ho - sa had - de han lik - saa vel som ein an - na mann.

2. Alle mann hadde arma,
min mann hadde ingen,
tok je mei et par tarma,
gjøre min mann arma;
min mann dansa fram,
tarme - arma hadde han
liksaa vel som ein anna mann.

3. Alle mann hadde aua,
min mann hadde ingen,
tok je mei et par saua,
gjøre min mann aua;
min mann dansa fram,
saue - aua hadde han
liksaa vel som ein anna mann.

11. Alt lægger for din fod jeg ned.

Andante espressivo.

H. Kjerulf.

p

1. Alt lægger for din fod jeg ned, skjønt fat-tig som du ser, mit
2. Vel har ei sang og el-skovmagt at gjø-re him-len blaa, men

hjer-te og min stren-ge-leg, jeg ei-er in-tet mer: min
har en sky sig om den lagt, de ka-ster glandsder-paa. Og

stren-ge-leg, hvis blø-de spil vil tol-ke sjæ-lens
blan-des smer-tens mis-lyd end i li-vets me-lo-

And.

trang, — mit hjer-te alt for fuldt kun til at
di, — paa el-skovsbud den smel-ter hen i

cresc.

rum - mes i min sang.
sa - lig har - mo - ni.

f *dim.*

Alt læg-ger for din

fod jeg ned, skjønt fat - tig, som du ser, mit hjer-te og min

stren-ge-leg, jeg ei - er in-tet mer, jeg ei-er in-tet mer.
Caralis.

dolce

12. Apostlerne sad i Jerusalem.

Ludv. M. Lindeman.

1. A - post - ler - ne sad i Je - ru - sa - lem og

bi - ed paa Her - rens ti - me, for ø - re da bradt det

rin - ged dem, som tu - sin - de klok - ker ki - me.

2. Det rørte dem alle saa underlig,
det var ikke før oplevet,
der taltes om dem i himmerig,
der blev deres navne skrevet.
3. Da hørt paa Zion der sus og brus,
det bølgede som et lagen,
med kraft fra det høje, det lave hus
opfyldtes paa pintsedagen.
4. Da saaes der tunger som ild og glød,
Guds venner de fløi i munden,
paa alle folks tunger Guds ord gjenlød,
mangfoldig, dog ens i grunden.

5. Og har vi til nu paa det store ord,
som børnene smaa, kun stammet,
af himmelens ild, som kom til jord,
vi har dog en gnist annammet.

6. Den gnist, den lever hos os endnu,
opblusser og i Guds time,
saa gladelig rinder det os ihu,
at himmerigs klokker kime.
N. F. S. Grundtvig.

13. Bedre kan jeg ikke fare.

F. A. Reissiger.

Lento.

p

1. Be-dre kan jeg ik-ke fa-re end at fa-re til min Gud,

p *mf*

be-dre kan jeg ik-ke sva-re, naar jeg faar om dø-den bud;

p

end at jeg er velbe-red og vil gjer-ne føl-ge med.

2. Bedre kan jeg ei forfremmes
end at dø en salig død,
bedre kan jeg ikke gjemmes
end i Herrens haand og skjød.
Thi Guds bolig haver fred
i al overflødighed.

Lauritz Beich.

14. Blaamann, Blaamann, bukken min.

Andantino.

Folkevis.

1. Blaamann, Blaamann, buk-ken min, tænk paa ves-le gu-ten din, bjør-nen med sin lod-ne fell kan deg ta - ka seint i-kvell.

The musical score is for a piece in E-flat major, 2/4 time, marked Andantino. It consists of two systems of piano accompaniment. The first system has four measures, and the second system also has four measures. The lyrics are written below the piano part. The first system's lyrics are: '1. Blaamann, Blaamann, buk-ken min, tænk paa ves-le gu-ten din,'. The second system's lyrics are: 'bjør-nen med sin lod-ne fell kan deg ta - ka seint i-kvell.'.

2. Gamle „Lykle“, moder di
seint kom heim med bjølla si.
Og ho sprang og aat seg bar,
liksom det paa livet var.

3. D'er so knapt eg teva fær,
kanskje alt du drepen er.
Kom no, kom no Blaamann hit!
du med alt dit store vit.

4. Blaamann, Blaamann, svar meg no!
mekre med dit kjende ljod!
Inkje enno, Blaamann min,
maa du døy fraa guten din.

A. O. Vinje.

15. Brede sejl over Nordsjø gaar.

Maestoso.

R. Nordraak.

1. Bre-de sejl o-ver Nord-sjø gaar, højt paaskandsen i morgnen staar
2. Seks og fem-ti de dra-ger laa, sej-le-ne faldt; mod Danmarksaa

The musical score is for a piece in E-flat major, 2/4 time, marked Maestoso. It consists of two systems of piano accompaniment. The first system has four measures, and the second system also has four measures. The lyrics are written below the piano part. The first system's lyrics are: '1. Bre-de sejl o-ver Nord-sjø gaar, højt paaskandsen i morgnen staar'. The second system's lyrics are: '2. Seks og fem-ti de dra-ger laa, sej-le-ne faldt; mod Danmarksaa'.

Er - ling Skjalgsson fra So - le, - spejder o-ver hav mod Dan-mark:
sol-brændte mænd, da steg det: „Hvor bli-ver Or-men lan - ge?

„Kommer ik-ke O-lav Tryg-va-son?“
Kommer ik-ke O-lav Tryg-va-son?“ 3. Men da sol i det an-det gry

steg af hav u - den mast mod sky, blev det som storm at

hø - re: „Hvor bli-ver Or-men lan - ge? Kom-mer ik-ke O - lav

Tryg - va - son, kom-mer ik-ke O - lav Tryg - va-son?“

più lento
pp sempre

4. Stil-le, stil-le i sam-me stund al-le stod; thi fra ha-vets bund

skvulpedsom suk om flaa-den: „Ta-gen er Or-men lan-ge,

*Red. * Red. * Red. * Red. **

Tempo I.

fal-den er 0-lav Tryg-va-son!“ 5. Si-den ef-ter i hun-dred aar

nor-ske ski-be til føl-ge faar, helst dog i maa-ne-næt-ter:

p „Ta-gen er Or-men lan-ge, *pp* fal-den er 0-lav Tryg-va-son!“
B. Bjørnson.

*Red. * Red. * Red. * Red. **

16. Brulaat.

Moderato.

Valders.

17. Bruralaat.

Moderato.

Valders.

18. Brureslaat.

Allegretto.

Sælbu.

mf *p* *cresc.* *mf* *p* *mf* *f*

19. De legte guldtafel.

Andantino.

Hallingdal.

p *cresc.*

De leg-te guld-ta-vel ved bre - den bord til lyst og glæ-de med

p *cresc.*

al - le, de fru - er tven de med æ - re stor, saa un-der-lig

dim.

le - gen kan fal - de; thi lyk - ken ven - der sig of - te om.

20. Den friske vind og den milde luft.

(Af „Til Sæters“.)

Allegro.

Schultz.

1. Den fri - ske vind og den mil - de luft har vakt mit frej-di-ge

Red. *

mod, og fyldt mit hjer-te med vaar-lig duft og

Red. *

let be-vin-get min fod. Nu er jeg i mit e-le-

ment! Jeg svin-ger med hat-ten og syn-ger og jub-ler tra-

la - la - la! Hur - ra, hur-ra! Hur - ra, jeg er en stu-dent.

2. Tilfjelds, tilfjelds, hvor den vilde ren
 med vinden løber omkap!
 Tilfjelds, tilfjelds over stok og sten
 til verdens øverste knap!
 Jeg stiger fra skrænt og til skrænt,
 men kommer der nogen og spørger: hvem er den forvovne gjæk?
 Jeg svarer kjæk:
 En reisende norsk student!

C. P. Riis.

21. Den første mand i bygden er.

(Af „Fjeldeventyret“.)

Moderato.

W. Thrane.

1. Den første mand i bygden er en lens-mand sik-ker-

lig; han ny - der æ-re af en- hver, og

al - le buk - ke sig for

ham, hvor - helst han træ - der frem, han

Allegro.

kar jo stæv-ne, pan - te dem. Jo, jo! Jo, jo! man

maa i ver-den frem sig sno. *f*

2. En foged er en svare mand,
 en skriver ligesaa;
 dog vil de noget faa istand,
 til lensmand maa de gaa.
 Fast ingenting de kan faa frem,
 hvis han ei understøtter dem.
 ¶Jo, jo!¶
 man maa i verden frem sig sno.

3. Naar mangelen boglærd neppe ved
 det tørre brød at faa,
 og i sit ansigts varme sved
 maa arm og sorgfuld gaa,
 da sidder lensmand glad og mæt;
 hans ro er sød, hans arbejde let.
 ¶Jo, jo!¶
 man maa i verden frem sig sno.

H. A. Bjerregaard.

22. Den tolvte Karl for Fredrikshald.

(Af operaen „Sjømandsbruden“.)

Sigwardt Aspestrand

Allegro moderato.

The piano introduction consists of two staves. The right staff features a melody with eighth and sixteenth notes, while the left staff provides a rhythmic accompaniment with eighth notes. Dynamics include *f cresc.* and *ff*.

The first vocal entry begins with a piano accompaniment of chords and eighth notes. The vocal line enters with the lyrics: "1. Den tolv-te Karl for Fred-rikshald med".

The second vocal entry continues the melody. The lyrics are: "tu - sen strids-mænd stod. Han vil - de vol - de". The piano accompaniment includes a *mf* dynamic marking and a *Red.* (Reduction) symbol.

The third vocal entry continues the melody. The lyrics are: "Nor-ges fald og træ - de det for fod. Da lød der ky - sten". The piano accompaniment includes a *** (Crescendo) symbol.

langs en klang, kar - to - vers drøn og kug - lers sang: Der

stod i ski-bets høi - e stavn en gast, der bar saa stolt et navn. Du

kjen-der vel den her-re bold? Det var Pe-ter Tor-den- skjold.

1. I Dynekil har bølgen klang
af stridens tordendrøn;
end synger den en hæderssang
om Norges stærke søn.
Fra Marstrand og Karlsten staar glands,
der lægger lys om navnet hans.
I hedest kamp han lystig lo,
for Norges ære glad han slog
og rev sit land af svenskevold –
vor helt Peter Tordenskjold.

3. Saalænge sjøens bølger gaar
om norske skuders stavn,
saalænge flag om masten slaar,
skal mindes heltens navn!
Og kalder os vort fædreland,
gaar vi i kampen frem som han!
Det navn, som aldrig blegne kan,
som sætter nordmænds sjæl i brand,
og kaster glands paa flagets fold,
det er: Peter Tordenskjold.

Sigwardt Aspestrand.

23. Den store, hvide flok vi se.

Andante religioso.

Hitterdal.

p 1. Den sto-re, hvi-de flok vi se, som
2. Det er en hel-te-ska-re, som af

tu-sind bjer-ge fuld af sne, med skov om-kring
hin den sto-re træng-sel kom, og har sig toed *f*

af pal-me-sving *f* for
i lam-mets blod til *p*

tro-nen. Hvo er de? *pp* 3. Der
him-lens hel-lig-dom. *mf*

cresc. hol-de de nu kir-ke-gang med *f* u-op-hør-lig

ju - bel-klang, i høi - e kor, *f* hvor
 Gud han bor, *f* blandt al - le eng - les sang. *ff*

24. Den vesle gutten oppi bakken.

Moderato.

Folkeviser.

Den ves-le gut-ten opp-i bak-ken med blaa-e trøi - a aasnor om

hat-ten, han fri-er tel meg. Aa lat'n fri-e, han skafaa bi-e, tel

ro-gen bli-ver mo-gen, og vek-ser som sko-gen, da gjif-ter e meg.

25. Der fløj en fugl over granehej.

H. Kjerulff

Andantino.

mp

p 1. Der fløj en fugl o-ver gra-ne-hej, som

syn-ger for-glem-te san-ge, den lok-ked' mig bort fra sla-gen vej, og

p ind paa skyg-ge-de gan-ge. Jeg kom til skjul-te kil-der og tjern, hvo

el-ge-ne tør-sten sluk-ke; men fug-le-san-gen lød end-nu fjern, son

nyn mellem vin-dens suk-ke: *pp* *pp rit ad lib.* Ti-ri-lil To-ve, *p*

poco lento ti-ri-lil To-ve, langt, langt bort i sko-vel *pp*

2. Jeg stod i birkenes høje sal,
 mens midsommerdagen helded;
 der tindrede dug i dyben dal,
 det skinned' som guld af fjeldet.
 Da bæved' lunden, da lød det nær,
 som af en susende vinge,
 og grant jeg hørte fra fjeld og træer
 de lokkende toner klinge:

Tirilil Tove,
 langt, langt bort i skovel

3. Der fører en sti saa langt af led
 til lien, hvor fuglen bygger;
 der stemmer den op hver sang, den ved,
 i dunkleste graneskygger.
 Men om jeg aldrig kan vinde did,
 jeg kjender dog lokkesangen,
 hvor sødt den kalder ved sommertid,
 naar kvelden har dugget vangen:

Tirilil Tove,
 langt, langt bort i skovel

J. S. Welhaven.

26. Der sat tre kjerringer under ein stein.

Andante.

Sillejord i Thelemarken.

1. Der sat tre kjer-rin-ger un-der ein stein, dei tre - a guld-sko, dei
 ska-pa den he-sten af man-ne ein. Saa vi - de fa-ra dei løyndarord.

2. Aa daa dei hadde den blakkjen gjort,
 dei trea gullsko,
 saa sende dei han te kongjens port.
 Saa vide fara dei løyndarord.
3. Aa kongjen han styrde si snekkje fe land
 dei trea gullsko,
 aa blakkjen han spela paa kvitan sand.
 Saa vide fara dei løyndarord.
4. Aa blakkjen gjorde meire me hov aa tonn,
 dei trea gullsko,
 hell kongjen gjorde me alle sine menn.
 Saa vide fara dei løyndarord.

27. Det fyrste du har at gjera, mann.

Edv. Grieg

Un poco andante.

1. Det fyr-ste du har at gje-ra, mann,

det er at døy, *pp* naar ik-ke du læn-ger *p*

el-ska kan den fa-gre møy.

f più mosso For daa er det u-te med spræ-ke gut *r. h.*

og man - nens værd, for

*

daa er li - vet alt brun-nit ut, det

*

o - ske er, det o - ske er.

2. Og derfor stødt som det beste galt
eit hjartelag.
Og derfor mannen han elsker alt
til døyanddag.
Og lever der nokon, som ikke liv
af kjærleik sang,
daa gjeng han atter og sviv og driv
som bleike draug.

A. O. Vinje.

28. Det løv blir aldrig mere grønt.

Ikke for hurtigt.

Iver Holter.

p Det løv blir al - drig me - re

grønt, som en - gang fal - med hen, — jeg ved det nok, at

p un al - drig mer jeg bli - ver glad i - gjen! Døg

poco agitato *poco a poco string.* nys som lø - vet jeg mig svang i leg for

f vaa - rens vind, thi han den

fri - ske luft - ning var, der strøg mig

blidt om kind. Ja

dim.e rall. *p*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

lø - vet spret - ter næ - ste vaar, og nyt blir sva - lens

kvad, men jeg, ak al - drig, al - drig mer i -

p poco a poco dim.e rall.

gjen jeg bli - ver glad.

John Paulsen.

pp *ppp*

29. Det spredes mer og mer, det dunkle graa.

I. G. Conradi.

Andante.

cresc. *dim.* *pp*

1. Det spre-des mer og mer, det dunk-le graa, mildt af-ten-so-len

p

ser paa grønne stran - de; hav - fla - den sam - ler

cresc. *f* *p*

op detsmukke blaa, og sky-en dør i smil paa dagens pan - de.

2. Der er saa roligt over land og hav;
 men græsset gror i løn, og blomster vorde:
 Han, som gav blomsten vækst, ej røst den gav,
 for at fortælle verden, hvad han gjorde.

3. Hvor dejligt skinner vesten over muld!
 Det er, som himlen hist i aftenstille
 opsamled i sit skjød alt jordens guld,
 at ej det skulde brødres hjerter skille.

4. Fred mellem mennesker, Guds fred paa jord!
 Hans dug paa hver uskyldig blomst hernelde!
 Du gyldne sol, som daler mild og stor,
 o, dal ej over nogen brøders vrede!

F. I. Hansen.

30. Det var aarle om morgonen.

Andante.

Thelemarken.

1. Det var aar-le om mor-go-nen, so-li hon ryr i da - le,
up stend Folk-var Lo-mandson, leg-ge paa for-gyll-te sa - le.
Rid-da-ren vaa - gar li - vet sit for ei jom - fru.

2. Ut kjem hans sæle modir
renner 'a taarir paa kinn:
„Hori agtast du hen idag,
du Folkvar kjær' sonen min?“
Riddaren o.s.v.

3. „Høyre du det, mi sæle modir,
det er meg no allerverst,
eg vil no taka att' vivet det,
som Torstein Davidson hev fest.“
Riddaren o.s.v.

4. Det var Folkvar Lomandson,
han seg af garde reid,
der grodde 'kje graset paa femten aar
der hans graa gangare steig.
Riddaren o.s.v.

31. Det værste her paa jorden er.

(Af eventyrkomedien „Svein Uræd“.)

Ole Olsen.

Andante.

1. Det vær-ste her paa jor-den er at mi - ste den, som
2. En aa - le - tin er æg - te-skab, jeg faar dem ik - ke

en har kjær. Hvad skal man si - ge da om dem, der smaat omsenn har
ind det skrab! for blir der snak om gif - termaal, saa mi - ster fluks jeg

mi - stet fem? Det er for en kok - ke det svæ - re - ste,
al min aal. Ja, før jeg blir gift, kan du tæn - ke, mand,

naar hun ik - ke har en e - neste kjær - re - ste.
jeg gaar i en sta - dig, sta - dig en - ke - stand.

3. Nu har jeg lagt ud garn og saks: den sjet - te skal i

kir - ken straks; jeg gir hamei et fla - skekluk, og ei en pøl - se,

ei et suk, nei ik - ke en kjær - lig mi - ne, du, førend præsten

han har laast min ti - ne, du.
Nordahl Rolfsen.

p nynnende

32. Druen vokser paa vor klode.

Allegro.

Kunzen.

1. Dru-en vokser vi - nengjæros paa vor klo-de, og paa ran-ken glæ - den gror, vel til - mo-de, skjøn er vo - res run - de jord!

Klin-ker, brø-dre! glæ-dens skaal! den er he - le jor - dens maal!

Klin-ker, brø-dre! glæ-dens skaal! den er he - le jor-dens maal!

La, la, la, la, la, la, la, den er he - le jor-dens maal.

2. Stundom vil man dog fornemme,
at der sorg hos glæden bor;
vinen spiller, og vi glemme
sorgen paa denne jord:
al dens galskab, al dens fjas
druknes i det fulde glas.

3. Fader Evn friheds-huen
paa sin isse fæstet har;
frie hænder presse druen,
og dens saft er dobbelt klar.
Klinker, brødre, synger kor:
frihed paa den hele jord!

E. Falsen.

33. Dæ va eigøng ein kung'e.

Allegretto.

Valders.

p

1. Dæ va ei-gøng ein kung' - e, fraa En - ge - land han
2. Ein ma - tros ha eg el - ska, den ma - tros vil eg

kom, han had - dø ei prin - ses - sø, saa dei - li aa saa
ha, ein ma - tros vil eg - elskø, til eg legst i mi

skjøn. Dæ va ein ma - tros, saa stel - te se um, han
grav. { Vil du ho - no el - skø taa hjerte aa taa sind, saa
{ Vil du ho - no el - skø aa vil du'n ha, i

fræ - ga skjøn prin - ses - sø: Vil du ha - va me te mand?
tæk - e aa set' en i fan - ge - taar - net ind.
mor - go so læ - tø e li - ve taa'n ta.

1-2. 3.

34. Dæ va Irlands kongje bold.

Andante.

Sillejord.

p

1. Dæ va Ir-lands kon-gje bold, — han ta - la te si - ne

menn, — kven skaa nor i Trol - le-bot-ten aa

hen-temi dat - ter i - heim. — Æ dæ in - gjen da - gjen.

con Ped.

2. Høyre du Aasmund Fregdegjævar,
du er den fregdast i lando,
du skaa nor i Trollebotten
og løyse mi dotter or vando.
Æ dæ ingjen dagjen.

3. Hot hev eg mot deg broti,
o kongje der du stend,
me du vil endelig vita meg
langt nor i Trolleheim.
Æ dæ ingjen dagjen.

4. Du skaa faa fruga Ermelin
hon er saa vent eit viv,
vil du nor i den myrke heimen
og vaage for henna dit liv.
Æ dæ ingjen dagjen.

5. Og vil du gjeva meg dotter di,
den vene fru Ermelin,
saa rejser eg nor i den skome heimen,
som ingja soli skin.
Æ dæ ingjen dagjen.

35. Dæ æ den største daarleheit.

Andantino.

Valders.

Dæ æ den stør - ste daar - le - heit i

ver - den væ - ra maa, — at gi - va bort sin

kjer - le - heit te den, man ei kan faa. — Hvad

tænk - te du saa man - gen gang, du ven - le me mod - tok? — Du

tænk - te gje - ra me stor skam aa hol - dø de før go. —

36. Dæ æ so fagert i finneslotte.

Andante.

p

Dæ æ so fa - gert i fin - ne - slot - te aa

sit - ja brur; dar æ daa fa-grar i Mjøl - de-fjel - le, dar

ski - ne so fa - gert ei mor - go - sol, sníl - da,

p

hon - fru, til - ta, til - ta, til - til - tu.

37. Døl'n gaar paa gatun.

Allegretto.

p

1. Døl-'n gaar paa ga - tun alt mæ sit us - lø smør, aa smør, aa

døl - 'n gaar paa ga - tun alt mæ sit us - lø smør;

poco rit. *a*

kaa vil du ha for smør-re dit, end - daa dæ æ saa traattaakvitt? Hei

tempo

hop kon fal-le-ri-lal-lal-la, end - daa du æ ein døl. 1. døl. 2. døl.

2. Aa tie skjelling mørke,
dæ ha e tænkt aa faa, aa faa,
aa tie skjelling mørke,
dæ ha e tænkt aa faa.
1. Dæ likøvel, e by de sju,
du faar kje meir, dæ e kan tru.
Nei hop kon fallerilallalla,
enddaa du æ ein døl.!

38. Eg veit so vel.

Vemodigt.

Chr. Haslerud.

pp

Eg veit so vel, det finst ein skatt, som vel eg ha - va

mf

maat - te; og in - gen mann det vil - de skadt, um

p

eg den skat - ten aat - te. Og fann eg den, var

pp

al - ting vel; eg skul - de ve - ra rik og sæl. Men

mf

al - dri veit eg grun - nen, der han skal ver - ta fun - nen.

Ivar Aasen.

39. E kann so mangel ein vakker sang.

Moderato.

Valders.

E kann so man-gen ein vak-ker sang um fa - greland u - ti

væ - ra; men al - dør ha e no høyrte ein-gang, dei

sang um dæ, os er - ne - ra. Aa der - for vil e no

prø - vø paa aa gjer ei vi - sø, so følk kann sjaa, at

aa her no - ra kann ve - ra bra, um dæ før-ag-tast der sø - re.

40. E reiste te min ven.

Vivace.

Valders

E rei-ste te min ven for aa ta - la mæ den, hu lo - va me si

æ-ra aa si tro; tro; men tre da-ga der-ef-ter, saa

skreiv ho me eit brev, at ho ein-som vil-le le-va u-ti ro. ro.

con Do.

41. Fjukande skyer, dat er mitt liv.

Allegretto energico.

O. Winter-Hjelm

1. Fju-kan-de sky-er, dat er mitt liv, skod-da og tyngs-la paa
4. Framdaa lik stor-men og vær inkje veik, syng berr'ein sal-me i

dy-ri eg hiv, so-past skal ti - let, til reijnt dat verd ruddt, friskskaldat
vil-la-ste leik, ha-tet dat flyg kringum øy - ro som brand, jor - di er

Più mosso.

ve - ra, um enn dat verd stutt. 2. In - kje dat du - ger aa krju - pa i
sleip ho; men stattsom ein mann.

kraa, fram med di bryn - jal set staal - hu - va paa! tak so i

haan - di eit sverd, som er kvast, stutt so paa fo - tom, men stutt ber - re

fast. 3. Ver in - kje rædd, dat skal ver - da for stilt, ver -
5. (f) Fram daa lik stor - men, lik fju - kan - de sky, stu -

di er folk - sampaa rangt og paa ilt, ma - ten er mannen, og faa - vit er
per du - no, dat er be - tre enn fly; (mf) dyrt er do blo - det, um jor - di dat

vit, lygn geng fyr san - ning, og svart geng fyr kvitt.
saug, fins dat vel dei, som kan rej - sa deg haug.

f

6. Fju-kan-de sky-er, dat er mitt liv, skod-da og tyngs-la paa

dy-ri eg hiv, so-past skal ti-let til rejnt, dat verd rudt,

ff

friskskal dat ve-ra, um enn dat verd stutt. Dat er mitt liv! K. Janson.

42. Fola, fola, blakken.

Allegretto.

Edvard Grieg.

p

1. Fo-la, fo-la, blak-ken! Nu er blak-ken

god og træt; blakkenskal bli god og mæt. Aa fo-la, fo-la blak-ken!

Uf den lei-e bak-ken og den lange, stygge hei!

Den var rigtig drygfordig, du gamle, gamle blak-ken. *poco rit.*

Efter vers 3.

a tempo molto trang.

rit. poco a poco al fine.

Drøm om det du blak-ken: Ba-re æ-de, ba-re staa, kan-ske rundt paa

tu-net gaamed ves-le gut paa nak-ken. *pp*

2. Far han kasted frakken;
blakken kan ei kaste sin,
svetter i det gamle skind,
den snille, snille blakken!
Snart skal blakken sove,
ikke mere slit idag,
ikke mere sælegnag!
og ikke mere traave!

3. Fola, fola blakken!
Gaar du ind i stalden din,
kommer vesle gutten ind,
og klapper dig paa nakken.
Ser du gutten smile?
hører du det bud han har?
Han skal hilse dig fra far:
Imorgen skal du hvile.

43. Fram østerdøler, fram.

Ivar Mortenson,
arr. af Agathe Backer Grøndahl.

poco f

1. Fram ø - ster - dø - ler, fram, me vil u - ta skam ver - je ga - mal,
go fe - dra - jor. Væl trængs det manndoms - verk, mot aa han - da
sterk, skal me ve - ra frit folk i Nord. Ligg dæ no - kon lu - rer,
vil oss hava fat, meskalslaadeg, so du skal kje ko - ma att.
ff sempre
Me skal deg lo - va trygt, du skal sjaad'er dygd baad' i by og bygd.

145 19

2. Hau, slik ein kubbe seig
 skal 'kje nokon bleig
 faa te klomne sund
 rett so snart.
 Jau, dæ er godt nok to,
 kunn' dæ berre gro,
 kunn' dæ berre faa
 seg paa fart.

Lett paa foten, karar! Take dykk paa tak!
 For du maa nok tru, han ikkje fer i mak!
 kor han so kom fraa, han
 som vild' lyse bann
 over Norigs land.

3. Sjaal Dæ er Norigs hær:
 kvar som byrse ber
 aa kann bruke rett
 hand aa fot.
 Høyr! Høyr for kvast dæ smell,
 dæ er ungdoms eld –
 den trur eg er vand
 staa imot.

Gjenom heile dalen gjeve dæ ein dur,
 attimillom ljomar dæ fraa honn aa lur:
 Gutar, som sprækast gaar,
 menn mæ graana haar –
 kvar med rifle staar.

4. Spør's dæ so ymist au,
 dæ har inga nau,
 me skal lære folk
 halde fre.
 Hær fins dæ skarpe skot,
 aa me sigtar gott –
 gjenne liv aa blo
 vaage me.

For dette land aa folke likar eg,
 inkje noko veit eg da for gjævt aat deg.
 Her er vaar fedra-jor,
 her bur far aa mor,
 her vaar framti gror.

Ivar Mortenson.

44. Gud signe Norigs land.

Bredt og kraftig markeret.

Johan Halvorsen.

1. Gud sig - ne No - rigs land, kvar heim, kvar dal, kvar strand,
 kvar lund og lid! Han lat det al - drig døy, han ver - je
 bygd og øy, han ver - je mann og møy til æv - læg tid.

(sidste gang ritard.)

2. Me fekk det høgt og frit,
 me fekk det vønt og vidt
 med hav og fjell.
 Det stend so trygt og godt,
 det stend so reint og blaat,
 rett som eit gudeslot
 med solskinstjeld.

3. Det er vor elsk paa jord,
 det er vort beste ord,
 vor trivd og trygd.
 Storfrægda menn dei var,
 som fram til os det bar;
 det er vor ættargard
 til fridom bygd.

4. Stort arbeid ned er lagt
til landsens fred og magt
fraa tid til tid.
Det kostad tusend aar
i kav fraa vaar til vaar,
i strid so tung og saar,
fyr me vart fri.

5. Her ligg dei grav i grav,
fraa hei og ned i hav,
som stridde so.
Gud sign kvar ærleg svein,
som søv der under stein,
Gud sign dei kvar og ein,
der dei er no.

6. Men landet dei hev rudd,
det vil me verja trutt
til siste stund.
Vor elsk og beste agt,
vort liv og all vor magt
skal vera Norigs vakt
til siste stund.

7. I kjærleik varm og mild
me legg vor vilje til,
daa veks det fram.
Daa fær det bløme blidt,
daa fær det spyrjast vidt
og alltid stande fritt
for naud og skam.

8. Her stig det stort og blaad,
vort fagre heimlands slot
med tind og taarn.
Og som det ervdest ned,
alt fagrar' led for led,
det byggjast skal i fred
aat vore born.

Arne Garborg.

45. Halling.

Moderato.

Aamot.

46. Halling.

Moderato.

47. Halling.

Moderato.

Østerdalen.

p

mod.

p

cresc.

f

p

mf

p

48. Halling.

Allegro.

First system of musical notation for 'Halling'. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 2/4. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The melody starts with a quarter rest, followed by a series of eighth and quarter notes. The bass line consists of quarter notes. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*).

Second system of musical notation for 'Halling'. The melody continues with eighth and quarter notes. The bass line has quarter notes and a half note. A repeat sign is present. The tempo marking *p* (piano) is indicated. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*).

Third system of musical notation for 'Halling'. The melody continues with eighth and quarter notes. The bass line has quarter notes and a half note. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*).

Fourth system of musical notation for 'Halling'. The melody continues with eighth and quarter notes. The bass line has quarter notes and a half note. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*).

Fifth system of musical notation for 'Halling'. The melody continues with eighth and quarter notes. The bass line has quarter notes and a half note. The tempo marking *ff poco più lento* (fortissimo, a little slower) is indicated. The system ends with a double bar line. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*). The number 14519 is printed at the bottom.

49. Halling.

Moderato.

50. Halling.

Allegretto.

Sætersdalen.

51. Han Mass og han Lasse.

Folkeviser.

Moderato.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff with a key signature of two flats and a common time signature. The melody is in the treble staff, starting with a mezzo-forte (mf) dynamic. The lyrics are: "1. Han Mass og han Las - se, dei gjin - go paa raa' trjaa". The second system continues the melody and lyrics: "hei-le da-ge til en - de, kos-lei-sen dei skul-de bjøn-nen faa?". The third system includes a section labeled "Tales:" with lyrics: "„Me skal skjøt'en“ sa'en Mass; „og take hu'e“ sa'en Lass. „Sejedu del“ sa'en Mass til en Las-se." The music ends with a double bar line.

2. Mass sende bogen up før kne
trjaa heile dage til ende,
saa skaut en til bjønnen, saa han datt ne'.
Eg trur en datt - sa'en Mass,
kom, tak fat! sa'en Lass.
Seje du de'! sa'en Mass til en Lasse.

3. Mass drog bjønnen til Hosløse by
trjaa heile dage til ende,
der sto' ei bikkje og glana' i sky.
Tru hon vil bite? sa'en Mass,
de' er 'ki sæt paa'), sa'en Lass.
Seje du de'! sa'en Mass til en Lasse.

4. Mass slog kloa i bikkjas skinn
trjaa heile dage til ende,
so rengde han ut de' før var in.
Eg meiner hon er dau - sa'en Mass,
som en sild, sa'en Lass.
Seje du de'! sa'en Mass til en Lasse.

¹⁾ de'er'ki sæt paa: det er ikke at stole paa, det er nok muligt.

5. Mass slæpte bjønnen til Hosløse hus,
trjaa heile dage til ende.
og der var no myki' sus og dus.
Her vil me drikke, sa'en Mass,
til me sturte, sa'en Lass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.
6. Mass slengde bjønnen paa stogugolv
trjaa heile dage til ende.
og alle kvinnfolk i husi skolv.
No vert døm rædd, sa'en Mass,
lat saa bli, sa'en Lass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.
7. Lass han koka' ein rjomegraut,
trjaa heile dage til ende.
saa femten kjerringar i smøre flaut.
Han er feit, sa'en Mass,
han er heit, sa'en Lass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.
8. Mass sette øltunna up paa bor'
trjaa heile dage til ende.
saa slog han i halsen hvor einaste taar.
Tvi vori hoss du drakk! sa'en Lass,
eg var tyst — sa'en Mass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.
9. Lass han vart no so reid som ein tysk
trjaa heile dage til ende.
han sputta' og banna' som han var rysk.
de' skal du faa hogg før! sa'en Lass,
lat' kon slaast! sa'en Mass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.
10. Aa han Lass drog ut sin tolgekniv
trjaa heile dage til ende.
saa sette han den i Masses liv.
Au — aul sa'en Mass,
gjor' de' vont? sa'en Lass.
Seje du de'l sa'en Mass til en Lasse.

52. Hei, huskom i hei!

Allegretto.

Thelemarken

mf

Hei, huskom i heil sa hal-lingen. Eg ruggar meg sjøl i kvellingen med

ha-mar og taang! sa mo-in-gen. Kok villing paagraut! sa sig-dølingen! Saa

lep-jar eg med! sa kryl-lingen. Hei, husk om i heil sa hal-lingen. Eg

rug-gar meg sjøl i kvellingen med ha-mar og taang! sa mo-in-gen. Kok

vil-ling paagraut! sa sig-dø-lingen. Saa lep-jar eg med! sa kryl-lin-gen.

53. Herrens moder, høie, milde.

Andante religioso.

Christian Sinding.

p

Her - rens mo - der, høi - e, mil - de, e - vigt re - ne

u - skylds kil - de, før mig bort fra synd og vaa - de,

lad mig sig-nes af din naa - del! Se, jeg æng-stes!

Hør, jeg græ-der! Du, kun du kan taa-ren stil - le:

pp

Ro-ser spi-rer, hvor du træ-der, himmeldronning, høi-e, mil - del!

54. Herr Gudmund han talad te liten smaa-svein.

Andante.

Hjertdal.

1. Herr Gud-mund han ta-lad te li - ten smaa-svein,

fa - der ut - i lin - den li - ver al - le, du

sad - lar min gan - gar og ver in - kje sein! ut - i

ro - ni ly - stig mon vin - ne.

2. Og stolte Herr Gudmund tok gyllene skrin,
fader uti linden liver alle!
og deruti la' han mangt raubblomad lin,
uti roni o.s.v.

3. Og stolte Herr Gudmund kom ridand i gaard,
fader uti linden liver alle!
ute stod gullsmeden, slog ut sit haar,
uti roni o.s.v.

4. Herr Gudmund han talad til gullsmeden saa:
fader uti linden liver alle!
Eg vønst Signelita, di dotter at faa?
uti roni o.s.v.

5. Mi dotter, stolt Gudmund, du aldrig kan faa,
fader uti linden liver alle!
før skal paa havsens botten rotne hennars haar,
uti roni o.s.v.

6. Signelita hev eg lovad til ein riddar saa bold,
fader uti linden liver alle!
og han skal bera baade harnisk og skjold,
uti roni o.s.v.

7. Stolt Gudmund han sette sin traavar igaang,
fader uti linden liver alle!
saa sette han afstad med si harpe i haand
uti roni lystig mon vinne.

55. Hil dig, du gamle land.

Ikke for hurtig.

Sven Ulsaker.

1. Hil dig, du gam-le land med di-ne un-ge

kræf-ter! sol o-ver hav og strand og fjel-det, som føl-ger

ef-ter! Ung-doms-var-me hjer-ter slaar mod dig med stær-ke

rit.
bøn-ner: Gud signe Norges land, Gud signe Norges søn-ner!

2. Hil dig, vort unge folk
med dine gamle minder:
hjemfarne slægters tolk,
som taler fra li og tinder.
Folkets daad i nutids kamp
fremtid med fortid binder.
Gud signe Norges folk,
Gud signe Norges minder!

3. Hil dig, vor høie drot,
hil dig paa Haralds trone!
fred være i dit slot,
aldrig for tung din krone.
„Alt for Norge“ lød dit ord,
hør da fra folket tone:
Gud signe Norges drot,
Gud signe Norges trone!

56. Hil jer, skud af Haraldsstammen.

71

(Af „Sigurd Jorsalfar“.)

Edv. Grieg.

Andante maestoso.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. Ped. *

I. gang SOLO mf, II. gang KOR f.

Hil jer, skud af Haraldsstammen, hil jer, bol-de kon-ge-brødre,

en med fre-dens fag-re vinding, en med kampens sei-ers-kro-ne,

poco a poco cresc.

Nor-ges for-tid, Nor-ges fremtid i de tvendes haand-tag træf-fes;

hil jer, skud af Haraldsstam-men, hil jer!

jer! Hill Hill Hill Hil, ja hill Bj. Bjørnson.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

57. Hr. Spynje, jag du den sorte ørn.

Moderato.

Iver Holter.

Hr. Spyn-je, jag du den sor-te ørn, men ik-ke den

li-den sva-le, saa tidt du gaar i den grøn-ne

lund og vil med jom-fru-er ta-le! Og pluk du

hel-ler en ros-ma-rin, men in-gen for-glem-mig-ei; thi

grædt jeg har, jeg fat-ti-ge mø, saa tidt du kom paamin vei.

Red. * Red. * Red. * Red. * Red. * Red. * Red. *

58. Hvad er det godt at lande.

Andantino.

Hitterdal.

mf

Hvad er det godt at lan-de i himlens sø-de havn, fra

verdens vil-de stran-de, fra fremmed land og stavn; fra rø-vernest til

eng-le-fest, fra svi-ne-egn til fa-ders favn! Hvad er det godt at lan-de i

himlens søde havn, i brudgomsskjød, fra strid og stød, ja alt, som har af

sor-rignavn, hvad er det godt at lan-de i himlens sø-de havn.

Brorson.

59. I hagen sat mod'ri.

Edv. Grieg.

Allegretto.

p 1. I ha-gen sat mo-d'rimeð bar-net paa fang, millom

mf ro - sor, ho log, og ho hyf-ste dat da-gen so

f lang mil-lom ro - sor, ho kys-ste paa au-ga, ho

cresc. kys-ste paa kinn, Gud gje - ve eg al-tid saag kvil-sta-den din mil-lom

dim. ro - sor, mil-lom ro - sor.

2. Og hagen vardt bladlaus, han døjde kvar leik
 millom rosor,
 i stovalaag guten so kald og so bleik
 millom rosor;
 og mod'ri batt graatfull kring kista ein krans,
 no skulde ho altid sjaa kvilstaden hans
 !: millom rosor.:!

Kristofer Janson.

60. I himmelen, i himmelen.

Andantino.

Hitterdal.

1. I himmelen, i himmelen, hvor Gud, vor Herre bor; der skal vi ham be-
 sku - e snart i sa - lig - hed saa stor, og syn - ge Hel - lig,
 Hel - lig der, og syn - ge Hel - lig, Hel - lig der, nær Herren Ze - ba - oth.

2. I himmelen, i himmelen,
 ja der er klarhed fin,
 saa at den klare solen selv
 ei kommer nær med sin.
 !: der aasyn vi til aasyn staa:!
 nær Herren Zebaot.

3. Af klarheden i himmelen
 de frelste skinne skal
 alt som den klare solen selv
 vidt over stjernér al',
 !: og vorde engles lige der:!
 nær Herren Zebaot.

4. Og sjælen faar sin prydelse
 den krone, som er sagt,
 retfærdighedens brudekrans
 og saa den hvide dragt.
 !: Med salig fryd og evig fred:!
 nær Herren Zebaot.

61. I kveld er eg glad.

Folkevis.

Allegretto.

1. I kveld er eg glad, rett no skal eg stad og dan-sa bra med
 gu-ten min. Naar fe-la læ-ter, eg in-kje græter, so frisk i sinn. Til
 ot-ta graa skal spel-man lei-ka og dan-sen gaa.

2. So kom daa, Mari
 og vesle Kari,
 og væne Olav snøgg døkk stad.
 Alt maten ryker,
 og bogen stryker,
 og det var bra!
 Til otta graa
 skal spelman leika og dansen gaa.
 J. St. Munch.

62. Jeg knæler og rækker hænderne frem.

Andante.

Johannes Haarklou.

1. Jeg knæ-ler og ræk-ker

hænderne frem, end - skjønt jeg hø - rer dit nei. 0 tag disse

blomster med tak for dem, du pyn - ted med paa din vei. Jeg

ser dig blusse som ro - ser - ne nu og slaa di - ne øi - ne ned; kan -

hæn - de kommer du mangt i - hu af sorg og af kjærlig - hed. 1. 2. hed.

2. Din graad har dugget mit sind som regn,
 dit smil var min sol igjen,
 du skabte af verden en vakker egn,
 min sjæl blev have i den.
 Det blomstrer, det blomstrer i haven nu
 og dufter fra alle bed.
 O, kom ei mere din sorg ihu,
 men bare min kjærlighed.

Knut Hamsun.

63. Jeg tog min nystemte Cithar ihænde.

(Kaldet „Bergens Nationalsang“.)

Tempo di Menuetto.

1. Jeg tog min nystemte Ci-thar i - hæn - de, sorgen for - gik mig paa

con Ped.

Ul - rikkens top. Tænkte paa bauner, om de skul - de bræn - de

og by - de mandskab mod fi - en - den op; fø - le - de freden, blev

glad i min aand og greb til min Ci-thar med le - gende haand.

2. Værdige, gamle, graaskaldede bjerge,
I, som omringe min fædrene bye,
I, som saa mangen en torden afværge,
og sønderbryde elektriske skyel
Yndig er dalen, I hegne mig ind,
og foraar og dalen oplive mit sind.

3. Herfra fortryllende syner jeg skuer,
Lungegaards vandet, den slette saa blaa,
Nyegaards alleens løvkronede buer
derunder prydede skjøne at gaae,
deromkring markens den festlige dragt,
det guld i det grønne den blomstrende pragt.

4. Tæt ved mig Alrikstads dobbelte slette,
kongeborg fordum og brugbar til strid,
skjøn af naturen om fortrin vil trætte
med selve Nyegaard, som prunker ved fliid;
der løb fra Svartedig skummende aae,
der saae jeg møllehjul flittig at gaae.

5. Bedre frem Bergen, det handelens sæde,
strækkende arme om seilbare vaag.
Derhen høifarmede jægter med glæde
rustes hver sommer til dobbelte tog;
derfra gaae skibe saa vide om land;
der kjøber, der sælger, der handler hver mand.

6. Der seer jeg skoven af masterne høie,
handlende stuers bredvaiende flag;
vippebom seer jeg sig flittig at bøie,
flittig at hæve. — Tangenternes slag
paa dette handels-claveer gav musik,
og vare af skuderne dandsende gik

7. Nu tog jeg vand af den springende kilde,
hvorudaf oldtidens kæmpeslægt drak.
Naar de lykønske sit fødeland vilde,
sværdet af skeden tillige de trak;
veel den, saa sang de, saa synger jeg og,
den nidding, som sværd imod fødeland drog.

8. Freden, o Bergen! din rede beskjerme,
sommeren krone hver ager med brød!
Ilden og sværdet dig aldrig fornærme,
havet dig aabne sit frugtbare skjød!
Da mellem bjergene syv skal du staae,
naar nybaget kjøbstad i luften maa gaae.

9. Jeg drak den skaal, som mig Ulrikken skjenkte;
drikker den samme, I, som have viin!
Hver, som oprigtig mod fødebye tænkte,
lod denne munterheds skaal være sin.
Held for vort Bergen, vort fødeland held!
gid alting maa blomstre fra fjere til fjeld!

Johan Nordahl Brun.

64. Jeg sjunger med et sorrigfuldt hjerte.

Valders.

Andante.

65. Jeg ved ensteds mellem barskovens træer.

Frants Beyer.

Andante.

p

Jeg ved en-steds mel-lem bar-skovenstrær, en grøn li-den jord-bær-

bak-ke, og jeg skal vi-se dig hæl-dets bær, i-

fald du vil ta-ge til-tak-ke. Men sti-en gaar un-der

sko - vens sus, den sær - ge - sang maa du taa - le; og

mar-ken veks-ler med lyng og grus, rød-brun af træ-er-nes

poco rit.
naa - le. Og *a tempo* tro kun ik - ke, om frem du naar, at

he - le bak-ken vil rød - me; saa her og saa der et

jord - bær staar, som har no - gen duft og sød - me.
Jørgen Moe.

66. Jeg vil sjunge om en helt.

Allegretto.

mf

1. Jeg vil sjun - ge om en helt, li - ge kjendt ved fjord og belt,

om en her - re kjæk og bold, om den tap - re Tor - den - skjold.

2. Mens i vuggen han laa svøbt,
Peter Wessel var han døbt;
paa fregattens skansevold
fik han navnet Tordenskjold.

3. Atten børn gik frem paa rad
hos hans far i Trondhjems stad:
døtre seks og sønner tolv;
men kun én blev Tordenskjold.

4. Lidt ustyrlig, som det gaar,
var han nok i barndomsaar,
lærte bog kun halvt med vold:
„heller slaas“ sa Tordenskjold.

5. Naal i haand han havde faat,
men det vaaben var for smaat;
paa kanoner fik han hold, —
„de gaar an“, sa Tordenskjold.

6. Rask han vokste op paa val
fra matros til admiral;
ingen glans og ære gold
fik dog magt med Tordenskjold.

7. For sin synd af hjertens grund
bad han i sin sidste stund,
gav sin sjæl saa Gud i vold; —
saadan døde Tordenskjold.

8. Skal til kamp paa bølgers top
flaggets kors i stavnen op,
giv der bag den røde fold
stod en helt som Tordenskjold.

G. Rode.

67. Jeg vil værge mit land.

Vivace.

G. Tischendorf.

mf

1. Jeg vil vær-ge mit land, jeg vil byg-ge mit land, jeg vil el-ske det
frem i min bøn, i mit barn, jeg vil ø-ge dets gavn, jeg vil sø-ge dets
savn, (i-fra grændsen og ud) i-fra grændsen og ud til de dri-ven-de garn.

2. Her er sommersol nok,
her er sædejord nok,
bare vi, bare vi have kjærlighed nok.
Her er digtende trang
gjennem arbejdets gang
til at løfte vort land, blot vi løfter i flok.

3. Denne bostavn er vor,
og vi elsker den for
hvad den var, hvad den er, hvad den bliver igjen.
Og som kjærlighed gror
af den hjemlige jord,
skal den gro af vor kjærligheds frøkorn igjen.
Bj. Bjørnson.

68. Jo, herr løytnant, naa ska' Dem faa høre lel.

Allegretto. (Af „Olaves Pedersens viser“.)

The musical score is written for piano and voice. It consists of six systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegretto'. The lyrics are in Norwegian. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings like 'f' (forte) and 'z' (zest). The lyrics are as follows:

1. Jo, herr løytnant, naa ska' Dem faa høre lel, aas-sen de' gik tel
 ak - ku - rat i kvæl, de', som naa vel in - gens - ti' har hændt mæ før,
 hænd - te da, for reint ut, jæ blei ka - sta paa dør. Den ti at vi gik paa
 bøi - dastan, mødte vi en spellemand, han blei me' vors for aa spel - le han.
 U - ta for ved næ - stegaardder sto' de' tre tøs - ser, som varsærde - les ga
 lan - te aa se: „Kan 'i og tør 'i og vil 'i, saa heil

Her skavel blidans da i en fyk og i en fei, for jeg aa saaførr'aa saa

firs vi er folk, som in-gen dan-se-mester in' i by'n tør lo-ve svolk'.

2. Tøsene dem vardt naa først unselige;
 aldri gran vi tre
 brydde vors om de'.
 „Spellemand, spel op, spel op, saa fort
 du kan,
 saa faar jeg aa førr' aa firs nok dan-
 sen istand“.
 Liksom ræven lar sæ ta' paa aat,
 straks dem hørte felelaat,
 ga' dem al undselighet paa baat.
 Der blei dans
 foruten stans
 te langt paa kvel, -
 Gubevare Dere da, for spas aa for spel.
 Fram aa tebars aa saa op aa saa ner
 gik de' naa en reilænder, som aldri'
 mest Dem ser,
 for jeg aa saa førr' o.s.v.

3. Jagu gik de' deili', ja, men bedst de' var,
 kom en cevill kar,
 reint en dromedar.
 „Hei“ sa'n, „de' var ret“, sa'n, „la mæ
 faa en dans“.
 „Aa er'u for en?“ sa jæ. „Jo jeg, sa'n,
 heter Hans“.
 „Hør min kjære Hans“, sa jæ, „ja tak
 skal du ha“, sa jæ, „men pak
 dig naa bare uten snik aa snak“.
 „Nei gu nei“
 sa' Hans, „for jeg
 er hime her“.
 „Vi er like fængla, aa helst som du er“.
 Ut kom 'en, ut i et rødende rap,
 jagu fik 'en dansa lel, før ifra vors han
 slap,
 for jeg aa saa førr' o.s.v.

4. Men som de' me' dansen naa gik allerbedst
 aa tøsene var mest
 løsti aa tefrest,
 satte dem me engang i etskraal aa skrik,
 for ifra vors væk aa blei saa bleke som lik.
 De' var haasbonsfolke', som kom hjem,
 Hans, han hadde henta dem,
 helli var dem som - Di veit nok hvem.
 Spelleman
 fortælle kan,
 aa vondt de' gjør,
 naar at en a helli folk blir kasta paa dør.
 Huf, dem slo' hardt, men vi klarte vors au,
 Dem kan lægge mærke tel, vi tok tebeins aa flau,
 for jeg aa saa førr' aa saa firs, vi er folk,
 som ingen dansemester in' i by'n tør love svolk.
 Alfr. Sinding-Larsen.

69. Kanske vil der gaa baade vinter og vaar.

(Af „Per Gynt“.)

Edv. Grieg.

Un poco andante.

1. Kan-ske vil der gaa baade vin-ter og vaar, baade
2. Gud styr-ke dig, hvor du i ver-den gaar, i

con Ed.

vin-ter og vaar og næ-ste sommer med, og det
ver-den gaar, Gud glæ-de dig, hvis du for hans

Ed. *

he-le aar, og det he-le aar, men
fod-skammelstaar, for hans fod-skammel staar.

Ed. *

engang vil du kom-me, det ved jeg vist, det ved jeg vist, og
Her skal jeg ventetil du kom-mer i-gjen, du kom-mer i-gjen; og

cresc. *

f cresc.

jeg skal nok ven-te, for det lov - te jeg sidst, det lov - te jeg
ven-ter du hist op - pe, vi træf-fes der, min ven, vi træf-fes der, min

pp *<>*

sidst. (sagte) A
ven. H. Ibsen.

una corda * *ped.* * *ped.* *

pp

tre corde

p *pp*

70. Kari aa Mari, stat op naa.

Allegretto.

Østerdalen.

mf

Ka - ri aa Ma - ri, stat op naa, tænd i ljøs, gak i fjøs;

ku - a ha bo - ri svar - ten kæl - ven han he - ter Dag - ros.

Kæl - ven ei ku, gris' ei su, kilj' ei gjet, lemb' ei sø, ku - a ho lig' i

my - ra. Hei Hal - vorsen, Halvor Dar - sen, Dei Dy - ringen, Dyring

Red. *

Bramsen, Bram Bør - re - sen, Børring Bun - dersen, Dunder Dangs en aa Somme

piu lento
p

Ning-sen, aa Som-me Drom-lin-gen. Saa lok - ke vi ku - a paa

my - ra, hur - ra, hur-ra! hur - ra ut-i skog! Kom la - te oss le - ke paa

p

Val - dris - vis! I Val - dris, i Val - dris, der er saagodt aa

mf *p*

gja - te. Der tu - ter dom i buk - ke - honn

A A

ku - a! ku - a! (Tales) Aa stakkar!

71. Katten og killingen.

Allegro.

Folkeviser.

mf

Kat-ten og kil-lingen, de slo-gestum vil-lin-gen. Haul sa
 kil-lin-gen, eg bren-de meg paa vil-lin-gen. Jam, jam! sa kat-ten, du
 kun-de lat meg hatt'en. Jam, jam! sa kat-ten, du kun-de lat meg hatt'en.

Detailed description: This is a musical score for a folk song. It consists of three systems of music. Each system has a treble and bass staff joined by a brace. The key signature has three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 2/4. The first system starts with a dynamic marking of *mf*. The lyrics are written below the notes. The second system continues the melody and accompaniment. The third system concludes the piece with a double bar line.

72. Killebukken, lammet mit.

Let og barnlig.

R. Nordraak.

1. Kil-le-buk-ken, lam-met mit, skjønt det of-te gaar tungt og stridt
 op - ef-ter slet-te fjel - de', følg du vak-kert din bjel - de.

Detailed description: This is a musical score for a folk song. It consists of two systems of music. Each system has a treble and bass staff joined by a brace. The key signature has two sharps (F#, C#) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The first system starts with a dynamic marking of *mf*. The second system continues the melody and accompaniment.

Efterspil.

2. Killebukken, lammet mit,
pas saa dygtig paa skindet dit;
mor vil ha' det i felden,
som hun syr sig om kvelden.

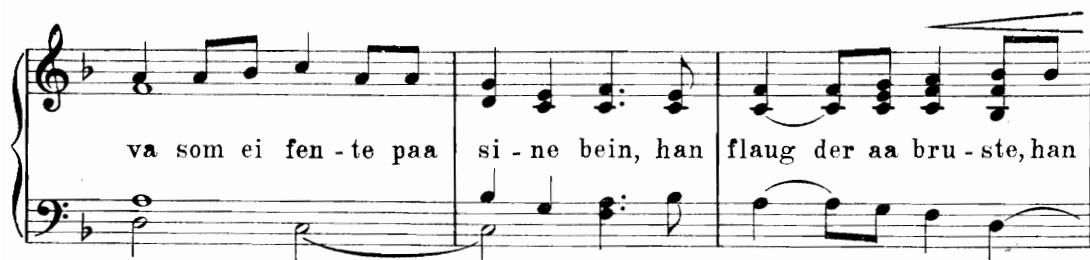
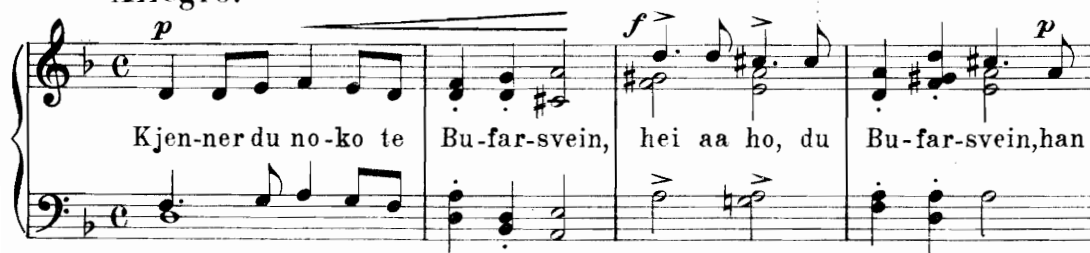
3. Killebukken, lammet mit,
læg saa dygtig paa kjødet dit;
ved du ikke, tuppen,
at mor vil ha' det i suppen?

Bj. Bjørnson.

73. Kjenner du noko te Bufarsvein.

Allegro.

Thelemarken.

74. Lad nu dæmpet suse.

Andantino con espressione.

Oscar Borg.

KOR.
p
 Lad nu dæmpet su - se, grøn-ne skov, din sang! Bøl - ge, du ei
 bru-se, sagtne nu din gang! Lil-le blomst, du bæi-e, Lil-le blomst, du
 bæi-e nu din kalk til rol Bi, hold op at i - le rundtom
 blom - stens bo, bi, hold op at i - le rundtom blom - stens
ff *KOR.*
 bol Bjerg og dy - be da - le, tag nu mod den fred,

der fra himlens sa - le søn-ker sig her - ned, der fra him-lens

sa - le søn-ker sig her - ned, søn-ker sig her - ned.

p rall.

75. Lensmannen hadd ei graaskjimra merr.

Allegretto. Trondhjem.

p

f

p

76. Lette bølge! naar du blaaner.

Andante con moto.

Nils Lasson.

p *rit. e dim.* Let-te

bøl - ge! naar du blaa - ner gjennemsigtig, lys og klar, —

rit. him-lens far - ve - skjær du laa-ner, selv du in-gen far - ve

1. *a tempo* har. Let-te. 2. *p a tempo* har. Him-len ei, kun himlens bil - led hvi-ler

i din dy-be favn. Al-drig, al-driger din længsel stil - let,

Ed. *

1. *dim. e rit.*

den er e-vig som dit savn. Him-len den er e-vig som dit savn.

J.L. Heiberg.

77. Liden Kirsten hun sad saa silde.

Simplice.

Agathe Backer Grøndahl.

mp

1. Li-den Kirstenhunsad saa sil - de, mens gjø-gen gol ud i
Kirstenhunsad ved sit vind - ve og saapaasin ring, sin

grøn - ne skov. Li-den Kir-sten nyn - ned en vi - se, i-mens
ring af guld, skotted ned - ad, ned - ad sit sor - teskjørt og

rit. *a tempo*
mp

hun sit bru-de-lin vov, imenshun sit bru-de-lin vov. 2. Liden
smil-te saatan - ke - fuld, og smil-te saa tan - ke - fuld. 3. Liden

Kir-sten lag-de sit ho - ved til ro paa ar - mens sne - hvi-de,

poco a poco dim.

sne-hvi-de lin. Og hæg-gen duf-ted, mens Kir - sten

*rit.**morendo*

drøm-te om kjæ-re-sten sin, drøm-te om kjæ-re-sten

*sost.**a tempo
p dolce*

sin. - 4. Liden Kir-sten lø - ste sit gu - le haar og gik til

sempre dim. e rit. al Fine

ro i sin ko - ve. Li-den Kir-sten fol-ded de hæn - dersmaa,

mens gjø-gen gol, gol ud i sko - ve. Wilhelm Krag.

78. Liti Kersti ho va seg saa litit eit viv.

Allegretto.

Seljord.

1. Li-ti Ker-sti ho va seg saa li - tit eit viv, Bron - fo - len

løy-per lett, ho kun-na'kji raa - da sit un - ge

liv, mæ dæ reg-ner aa dæ blæs; aa

no-ra un-de fjøl - lo der lei - ka dei nor - menn.

2. Er de bergkongjen nor som hev lokka deg
bronfolen løyper lett,
hott er daa fe gaavur han hev gjevi deg?
Mæ dæ regner aa dæ blæs,
aa nora unde fjøllo der leika dei normenn.

3. Aa han gav meg ein røden gullring,
bronfolen løyper lett,
der er inkje makjen paa dronningis fing.
Mæ dæ regner aa dæ blæs,
aa nora unde fjøllo der leika dei normenn.

79. Naar jenta bare er konfirmera.

Con moto.

Smaalenene.

80. Naar solen falder bag top og tinde.

(Af „Svein Uræd“.)

Ole Olsen.

Andante con moto.

Naar det blir guld, det som graaned mest; da kanske skjønner du

lan-det bedst.

væ-re med.

rit.

2. De staar og smiler, de gamle gutter,
i regnskabsstunden, naar dagen slutter.
De ser paa himlen og løfter sig:
„Der er ei langt mellem os og dig!“
3. Men er du færdig med hele greien
og ved, at snart er det slut paa veien,
du synes, ikke saa smaat endda
er dette land, som du skal gaa fra!
4. Der er en tind, som du ei vil miste,
og der et vandløb, hvor ei du vidste.
Der er en skog, som du havde glemt,
og der en dal, som har bort sig gjemt.
5. Og er der noget, du har at anke,
saa vil det, sagte paa hjertet banke.
De som du ikke fik snakket ved,
ved solefald vil de være med.

Nordahl Rolfsen.

81. Naar ved nat ren og herlig.

H. Kjerulf.

Moderato.

dolce

Naar ved nat ren og her - lig i

mf *p*

drøm-mens land du bor, og din læ - be hvi-sker

pp *mf* *poco più moto*

kjær - lig mig øm - me, sø-de ord, da mi-ne tan-ker

p a tempo

flag - re om di - ne drømme ned. Sov sødt, du fag - re, sov

sødt, du fag - rel sov sødt, sov sødt i

fred! sov sødt, du fag-re! sov sødt i fred!

sov sødt, du fag-re! sov sødt i fred!

Efter V. Hugo.

82. Nils Tallefjoren den kaute karen.

Hjertdal.

Nils Tal-le fjo-ren den kau-te ka-ren, han be-la seg af te Høkstul-

ga-ren; aa alt han be-la, saa gik de bra, de' va ma-dam

Tul-le han vil-de ha, de' va ma-dam Tul-le han vil-de ha.

83. Norge, Norge!

Andantino.

Kristan Wendelborg.

1. Norge, Norge! Blaanden-de op af, det graagrønne hav. Ø - er om-
2. Norge, Norge! Ski-bak-ke-lø - bets skin-nen-de land, sjø-ul-kens

kring som fug-le-un-ger, fjor-de i tun-ger ind o-ver did, hvor det
havn og fi-ske-lei-e, flø - te-rends vei - e, gjæ-te-rends fjæl-ljom og

stil - ner af. El - ve, da - le føl - ges fra fjæl - de - ne,
jø - kel - brand. Ag - re, en - ge, ru - ner i skog - lan - det,

skog-aas og li lan - ge - lig ef - ter. Straks som det let - ter,
spred - te skar, by - er som blom - ster, el - ve - ne sky - der

sjø - er og slet - ter, hel - ge - dags - fre - den med tem - pel i.
ud, hvor det bry - der hvidt i - fra ha - vet, der svær - men gaar.

f a tempo

1.2. Nor - ge, Nor - gel Hyt-ter og hus og in - gen bor - ge,

p *f* *mf* *ten.* *ff* *ritard.*

blidt el - ler haardt, du er vort, du er vort, du er fræm-ti-dens land.

Bj. Bjørnson.

84. Norrønafoletket det vil fare.

(Af „Sigurd Jorsalfar“.)

Allegro moderato e molto energico.

Edv. Grieg.

ff *v.H.* *h.H.*

SOLO. *mf* *p* *f* *fz*

1. Norrøna - fol - ket det vil fa - re, det vil fø - re kraft til andre.

mf *poco a poco cresc.*

Kam - pens glavind ka - ster gjenglands, æ - ren ø - ger fol - kets

ar - beid, *æ - ren* *ø - ger fol - kets* *ar - beid.*

p

Da vi kom fra Jorsal - to-get, tændtes sangens al - le bau-ner, og vor

cresc. *f*

ungdom stod om lu - en, og det ly - ste langt af

Ped. * *Ped.* * *Ped.* *

KOR. *f marcato* *fz* *fz*

lan - det. Norrøna - fol - ket det vil fa - re, det vil fø-re kraft til

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

sempre f

an-dre. Kam - pens glavind ka - ster gjen-glands,

Ped. * *Ped.* * *fz* *

ffz

æ - ren sø-ger fol - kets ar - beid, æ - ren

Ped. * *fz* *

ø-ger fol-kets ar-beid.

1.2.

beid.

Æ-ren ø-ger folkets ar-

beid.

2. *SOLO.* Om paa fjeld to farmænd mødtes,
 maatte de om toget tale,
 i dets ære, i dets glæde
 I brødre blev de, før de skiltes. I
 Ja den gamle, som sad efter,
 reiste sig paa krykkestaven,
 priste Gud og sagde: Ætten
 øger arven, glad jeg farer.

KOR. Norrønafolket det vil fare, o.s.v.

3. *SOLO.* Af bedrift som ei fornyes
 føres rust paa folkeviljen:
 evig ung maa æren være
 I og i kampe kun den fødes. I
 Derfor gaar paa dragevinger
 over havet, over tvilen,
 atter de norrøna kjæmper
 mod det store i det fjerne.

KOR. Norrønafolket det vil fare,
 det vil føre kraft til andre!
 Kampens glavind kaster gjenglands,
 æren øger folkets arbeid;
 I æren øger folkets arbeid! I

Bj. Bjørnson.

85. Nu daler solen sagte ned.

J. G. Conradi.

Poco adagio.

1. Nu da - ler so - len sag - te ned bag aa - sens fjer - ne

sko - ve, og sen - der guld - rød af - ten - fred ud -

o - ver eng og vo - ve, ud - o - ver eng og

pp
vo - ve. En sød ve - mo - dig su - sen gaar i - gjen - nem bir - kens

bla - de om nat - tens mulm, som fo - re - staar og
 vil sin favn op - la - de, sin favn op - la - de.

2. Hvor dagens afskedstaare mild
 paa blomst og straa nu falder!
 Konvolvens kalk sig lukker til,
 Endt er dens livsens alder.:|
 Nu tie alle fugle smaa,
 og dalen stille grunder
 ved, hvad der nu skal følge paa,
 naar sol gaar ganske under,
 naar sol gaar under.

3. Den stolte dag har ei en lyst
 saa sød som den at hælde
 sit hoved til naturens bryst,
 Naar skyggerne fremvælde.:|
 Da synker fred paa livets strøm
 og balsam over kummer,
 da hviler morgnen som en drøm
 i nattens milde slummer,
 i nattens slummer.

A. Munch.

86. Nu Gud ske lov alting er rigtig.

Valders.

Nu Gud ske lov al - ting er rig - tig, vi

skil - les go - de ven - ner her; nu er jeg ik - ke

me - re plig - tig og in - gen mig en skil - lings værd.

Nu har jeg her ei mer at gjø - re, jeg vil nu

til mit hjem at gaa og rei - se - klæ - der -

ne paa - fø - re og luk - ke dø - ren til med slaa.

87. Nu løftes laft og lofte.

(Af „Kongs-æmnerne“.)

Emma Dahl.

Andante tranquillo.

p

1. Nu løf - tes laft og lof - te til stjer - ne - hvæl - ven

blaa; nu fly - ver lil - le Haa - kon med drøm - me - vin - ger

paa, med drømme - vin - ger paa.

pp

2. Der er en stige stillet
fra jord til himlen op;
nu stiger lille Haakon
med englene tiltop.

3. Guds engle smaa, de vaager
for vuggebarnets fred,
Gud sign dig, lille Haakon,
din moder vaager med.

H. Ibsen.

88. Nu tak for alt ifra vi var smaa.

R. Nordraak.

Lidt hurtig.

1. Nu tak for

p

Red. *

alt, i - fra vi var smaa og leg - te

Red. *

sam - men i skog og la - ge. Jeg tænk - te,

le - gen den skul - de gaa op i de

Red. *

graa - nen - de da - ge, jeg tænk - te,

Red. *

le - gen den skul - de gaa op i de

Ped. *

graa - nen - de da - ge.

Ped. *

Efterspil.

Ped. *

pp

Ped. *

2. Jeg tænkte, legen den skulde gaa
ud fra de løvede, lyse birke,
did frem, hvor solbakkehuse staa
og til den rødmalte kirke.

3. Jeg sad og ventede saamangen kveld
og saa did bort under granehejen;
men skygged gjorde det mørke fjeld,
og du, du fandt ikke vejen.

Bj. Bjørnson.

89. Nu vaagne alle Guds fugle smaa.

Agathe Backer Grøndahl.

Allegretto.

p

1. Nu vaag-ne al-le Guds fug-le smaa, de fly-ve fra re-den og
2. Nu kvid-rer sva-len paa kir-ke-tag, og spurven paa men-neskers

sjun-ge, de pri-se Vor-her-re saa godt de for-maa. De
hu-se. De syn-ge: god-mor-gen, de syn-ge: god-dag! De

cresc.

tak-ke for li-vet og ly-set med fløj-ten-de tun-ge.
syn-ge: Guds fred Gud-ske-lov! og i luf-ten hen-su-se.

p

3. Smaa-fuglens sang Vor-her-re forstaar; han kjender hver sjæl i sit
4. Os ser du og-saa, du kjære Gud! Du hø-rer vor røst i din

ri-ge; de fat-ti-ges lov-sang han ik-ke for-smaar. Han
him-mel; naar fug-le-ne fly-ve af re-der-ne ud, du

cresc.

ser, hvad de maal-lø-se skab-nin-ger al - le vil si - ge.
hø - rersmaabør-ne-nes pris i din jub-len-de vrim - mel.

B.S. Ingemann.

90. Og det var Olaf Trygvason.

Allegro moderato.

Edv. Grieg.

mf KOR.

1. Og det var O - laf Tryg-va-son, stævned o-ver Nordsjø fram
2. Og det var O - laf Tryg-va-son, lan-dets syntes gan-ske stængt,
3. *pp* Og det var O - laf Tryg-va-son, syn-tes, han med en-gang saa
4. *ff* Lan-det sig aabned, vaar der var du-ren-de af fos - se - brus,

cresc.

op mod sit un-ge kon-ge-ri - ge, som ik-ke ven-ted ham.
al - le hans un-ge kon-gelængsler føl - tes mod klippen sprængt,
graasprængte, gam-le tem-pel-mu - re, sne-hvi-de hvalvder - paa.
stormvejre og havdøn rundt omkring dem, sæl-som var sko-gens sus.

1-3.

p Fik hansaa før-ste sy-net: „Hvader dette for muri hav - brynet?“
f ind-til ens kaldop - da-ged hvi-de kupler og spir i sky - la-get.
fp længtes han da saa saa-re (*p*) med sin un - ge trostaa in-den - fo-re.

4.
molto più lento
p

Org-ler og klok-ker hør-tes, kongen saa sig om, kon-gen hen-

pp

før - tes. Kon - gen hen - før - tes.

SOLO.
p

Her er grunden fun - den, fun - den, tem-pel-hvælvetrodser

mf

hel - ved! Aan - den bæ - ver, hjer - tet fyl - des,

p

her den stør - ste kun kan hyl - des! Gid min tro staa

cresc. poco a poco

stærk som grun-den, sti - ge ren som jø - kel - run - den,

aan-den naa na - tu-rens høi-de, fyldt af ham, som sam-men-

Unisont KOR.

føi - de." O - lafs bøn vi al - le ta - ge

nu som da og al - le da - ge: „aan - den bæ-ver,

hjer - tet fyl-des, her den stør-ste kun kan hyl - des.

cresc. poco a poco

p

Gid min tro staa stærksomgrunden, sti - geren som jø - kel-run-den,

f *ff*

aan-den naa na - tu-rens høi-de, fyldt af ham, som sam-men-

ff *lento*

føi - de. Fyldt af ham, fyldt af ham.

Bj. Bjørnson.

Ad. * *Ad.* * *Ad.* * *Ad.* *

Ad. * *Ad.* * *Ad.* * *Ad.* *

Ad. * *Ad.* * *Ad.* * *Ad.* *

91. Og guten gjekk seg i Storheidi ut.

(Af troldspillet „Fossegrimen“.)

Johan Halvorsen.

Andante con moto.

p

1. Og gu-tengjekk seg i Stor-hei-di ut med

Ad. *

cresc.

trall og med song. *pp* (Fjernt kor.) Han vil-dra seg burt i-mot

dim.

hul - dre-nut. Den veg var kje long. *pp* (Fjernt kor.) *rit.*

Ed. *

Efterspil.

mp

Ed. *

2. Han kjend' ikkje leid, og han kjend' ikkje veg; -
men huldri ho song:
„Kom guten min, kvil i armen paa meg!
Den tid vert kje long!“
3. Han livde med huldrom og tidi gjek
i rus og i ras.
Men sist paa, daa augane upp han fekk,
sin dom daa han las:
4. „Du mann, som hev sløsa med liv og med heim,
og lagnaden øydt!
Du sæl hadde vore, um rekna til deim,
som ung heve døytt.“

Sigurd Eldegard.

92. Og ræven laa under birkerod.

Allegro moderato.

H. Kjerulf.

p 1. Og ræ-ven laa un-der bir-ke - rod bort-ved

lyn - get, bort-ved lyn - get, og ha-ren hop-pe - de paa

let - te fod o - ver lyn - get, o - ver lyn - get. Det *mf*

er vel no - get til sol - skins- dag! det *f* glit - trer

for, og det glit - trer bag o - ver lyn-get, o - ver

Efterspil.

lyn - get! *p*

mf

f *pp*

f

2. Og ræven lo under birkerod
 I: bortved lynget, I
 og haren hoppede i vilde mod
 I: over lynget. I
 Jeg er saa glad over alle ting!
 Hu - hei, gjør du slige svære spring
 I: over lynget. I

3. Og ræven ventet bag birkerod
 I: bortved lynget, I
 og haren tumlede ham midtimod
 I: over lynget. I
 Men Gud forbarme sig, er du der! --
 -Aa, kjære, hvor tør du danse her
 I: over lynget. I

Bj. Bjørnson.

93. Om søndagsmaarran e' de' kaffikoppen svart.

Vivace.

Folkeviser.

p 1. Om søndagsmaarran e' de' kaf-fi-koppen svart,

f *mf*
sjung fal-le-ri! Hei fal-le-ral-le-ral aa den e' nokogt paa ein

ci - ko-riknart. Sjung fal-le-ri, fal-le-ral Hei sjung fal-le-ri! Hei

ff *mf*
sjung fal-le-ral! Aa sei - tu, rei - tu fal-le-ral-le-ral aa

den e' nokogt paa ein ci - ko-riknart. Sjung fal-le-ri, fal-le-ral!

2. Om manda'n so e' de' no grauten graa,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa mjølka den e' no so temmelig blaa.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa mjølka den e' no so temmelig blaa.
 Sjung falleri, fallera!
3. Om tirsda'n so e' de' no myssmør aa brø,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa den e' so tynn so den tynne frikasø.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa den e' so tynn so den tynne frikasø.
 Sjung falleri, fallera!
4. Om onsdæ'n so e' de' no ertter aa gryn,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa atten ertter aa nitten gryn.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa atten ertter aa nitten gryn.
 Sjung falleri, fallera!
5. Om torsda'n so e' de' no kjøt aa flesk,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa litevøli kjøtt aa inte no' flesk.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa litevøli kjøtt aa inte no' flesk.
 Sjung falleri, fallera!
6. Om freda'n so e' de' no mjølkegryn,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa den e' so blaa som det klare maaneskin.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa den e' so blaa som det klare maaneskin.
 Sjung falleri, fallera!
7. Om lørda'n so e' de' no poteter aa sill,
 sjung falleri! Hei fallerallera!
 aa tar je' no tvo, so blir kjærringa vill.
 Sjung falleri, fallera!
 Hei sjung falleri! Hei sjung fallera!
 Aa seitu, reitu fallerallera!
 aa tar je' no tvo, so blir kjærringa vill.
 Sjung falleri, fallera!

94. Per spelman, han hadde ei einaste ku.

Livligt.

Folkeviser.

1. Per spelman, han hadde ei ei-na-ste ku, Per spelman, han hadde ei ei-na-ste ku. Han byt-ta bort ku-a, fekk fe-la igjen, han byt-ta bort kua, fekk fe-la igjen! „Du gamle go'-e fi-o-lin, du fi-o-lin, du fe-la mil“

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and 6/8 time. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff with lyrics. The second system continues the melody and bass line. The third system concludes the piece with a final chord. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) at the beginning and *cresc.* (crescendo) in the second system.

2. 1: Per spelman, han spelte, aa fela hu laat, :|
 1: saa gutterne dansa', aa jenterne graat. :|
 „Du gamle go'e fiolin, du fiolin, du fela mil“

3. 1: Aa um eg vert gammal som mose paa tre, :|
 1: saa aldrig eg byttaburt fela i fe. :|
 „Du gamle go'e fiolin, du fiolin, du fela mil“

95. Prinsessen sad høit i sit jomfrubur.

Allegretto semplice.

Edv. Grieg.

1. Prin - ses-sen sad høit i sit

The musical score is written for piano in B-flat major (two flats) and 3/4 time. It consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass staff with lyrics. The second system continues the melody and bass line. Dynamics include *pp* (pianissimo) at the beginning.

jom - fru-bur. Smaa-gut - ten gik ne - de og blæ - ste paa

lur. *pp* „Hvi blæ-ser du al-tid, ti

Mellemspil til 2det vers. *pp*

stil - le, du smaa, det hæf-ter min tan-ke, som vi - de vil gaa, nu naar

sol gaar ned, nunaar sol gaar ned. *ppp ritard.*

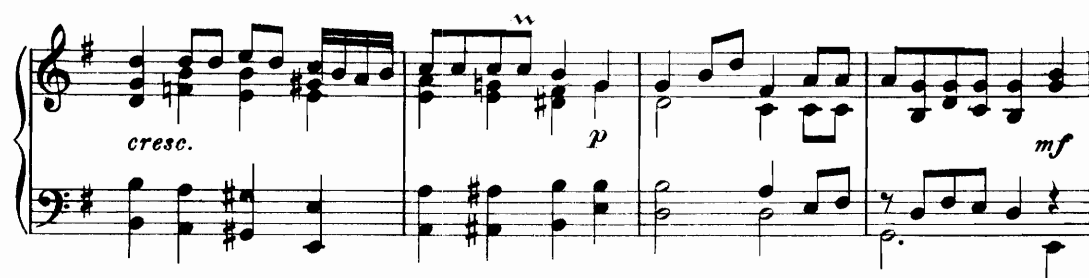
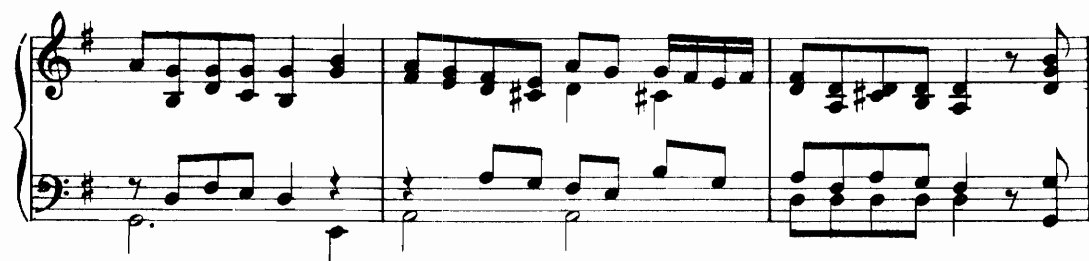
2. Prinsessen sad høit i sit jomfrubur,
smaagutten lod være at blæse paa lur.
„Hvi tier du stille, blæs mere, du smaa,
det løfter min tanke, som vide vil gaa,
! nu naar sol gaar ned.“!

3. Prinsessen sad høit i sit jomfrubur,
smaagutten tog atter og blæste paa lur.
Da græd hun i aften og sukkede ud:
„O sig mig, hvad er det mig fejler, min Gud!“
! Nu gik solen ned.!

96. Reiselaat for brudefølget, naar det kommer fra kirken.

Moderato.

Gol.

97. Ret som ørnen stiger.

Con moto.

L. Spohr.

2. Alt, hvad stort og herligt
for din tanke staar,
alt, hvad ømt og kjærligt,
helst dit sind attraar,
al dit hjertes trang
toner frem i sang. :|

3. Frejdig ved dit virke
trøsterig i nød,
høitidsfuld i kirke,
vemodsfuld i død;
gjennem ve og lyst
toner sangens røst. :|

b

98. Rosen sænker sit hoved.

Allegretto misterioso.

Johan Selmer.

*poco rit.**a tempo*

p

Ro - sen sæn - ker sit ho - ved, tungt af dug og duft, og

poco rit. *a tempo*

pin - jer - ne svaj - e saa tyst og mat i lum - re luft. Kil - der - ne

væl - te det tun - ge sølv i dø - sig ro, mi - na - re - ter - ne

mf *p* *pp*

pe - ge mod him - len op i tyr - ke - tro. Og, halvmaanen

pp *poco rit.* *p a tempo*

dri - ver saa jævnt af - sted o - ver det jæv - ne blaa, og den kys - ser

pp *p*

ro-sers og lil-jers flok, al-le de blom-ster smaa i se-

pp

rail-lets ha-ve, i se-rail-lets ha - - ve.
J. P. Jacobsen.

99. Saag du nokke kjæringa mi.

Moderato.

Folkevisen.

p

Saag du nok-ke kjæ-rin-ga mi laangt up i li-a, i li-a.

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

mf

Saag du nok-ke kjæ-rin-ga mi laangt up i li-a, i li-a.

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

dim. *p*

Stutt stak, svart hat aa nok-ke li-te laag-halt.

100. Saari, raari, liten sull.

Andante.

Valders.

p

Saa-ri, raa-ri, li - ten sull, had-dø me ein pø-sa full,

con Ed.

Detailed description: This system contains the first four measures of the piece. The music is in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The tempo is marked 'Andante' and the dynamic is 'p' (piano). The lyrics are written below the notes.

lø-a aa saa laa - vin, sta-bu-ro aa saa kaa - vin. Smaa-e gu-ta

pp

Detailed description: This system contains measures 5 through 9. The melody continues in the treble clef, and the bass line provides harmonic support. The dynamic changes to 'pp' (pianissimo) at the end of the system. The lyrics are written below the notes.

høg-gø ve, smaa-e gu-ta høg-gø ve; smaa-e jen-to dra-ga te

Detailed description: This system contains measures 10 through 14. The melody continues in the treble clef, and the bass line provides harmonic support. The lyrics are written below the notes.

langt o - va li - o, aa langt o - va li - o. *rit.* *ppp*

Detailed description: This system contains measures 15 through 19, ending with a double bar line. The melody continues in the treble clef, and the bass line provides harmonic support. The tempo is marked 'rit.' (ritardando) and the dynamic is 'ppp' (pianissimo). The lyrics are written below the notes.

101. Ser du i dybet funkle.

129

Andante sostenuto.

Peter Lindeman.

p 1. Ser du i dybet funkle en perle i det dunkle, saa

hævdentil dit bryst, saa hævd den til dit bryst! *p*

Thi hvisde mange vo - ver den at - ter skyller o - ver, den sku - er

mer eida - gens lyst. 1. 2. i.

2. Og skulde du faa kjende
et hjerte mod dig brænde,
da gaa ej kold forbi!
Tag blomsten og bevar den,
saa frosten ikke tar den
og lukker den for evigt i.

Georg Scherer.

102. Sinklars marsch.

Allegretto.

Vaage.

The first system of musical notation for 'Sinklars marsch.' is in 2/4 time, key of B-flat major. The treble staff begins with a forte (*f*) dynamic and features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The system concludes with a repeat sign.

con Ped.

The second system continues the piece, maintaining the 2/4 time and B-flat major key. The treble staff shows a continuation of the melodic theme, while the bass staff provides a steady accompaniment. The system ends with a repeat sign.

The third system of musical notation features a piano (*p*) dynamic in the treble staff and a mezzo-forte (*mf*) dynamic in the bass staff. The melodic line in the treble staff is more active, with more frequent note values. The system concludes with a repeat sign.

The fourth system of musical notation begins with a crescendo (*cresc.*) marking. The treble staff continues the melodic development, while the bass staff provides a supporting accompaniment. The system ends with a repeat sign.

First system of musical notation. The treble staff begins with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. It contains two measures of music with a forte (*f*) dynamic marking. The bass staff also begins with a key signature of one flat and contains two measures of music. A double bar line separates this from the second system, which starts with a key signature change to two sharps (F# and C#) and a *p dolce* dynamic marking.

Second system of musical notation. The treble staff continues with a key signature of two sharps (F# and C#) and contains four measures of music. The bass staff also continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music.

Third system of musical notation. The treble staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music. The bass staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music. A *p* dynamic marking is present in the third measure of the treble staff. A *Ped.* (pedal) marking is located below the bass staff in the third measure.

Fourth system of musical notation. The treble staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music. The bass staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music.

Fifth system of musical notation. The treble staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music. The bass staff continues with a key signature of two sharps and contains four measures of music. A *poco rit.* (poco ritardando) marking is present above the treble staff in the third measure. A *pp* (pianissimo) dynamic marking is present in the fourth measure of the bass staff.

103. Sjaa soli paa Anaripigg.

Andantino.

Sælbu.

1. Sjaa so - li paa A - na - ri - pig⁴⁾! No gaar ho
Bu - dei - e skvat-tar²⁾ fraa sit sæl³⁾: „Men mon - tru

dit, som ho om not-te ligg; men fyst ho me og stein og
ku - e kjem no taa se sjøl?“ Hu - lu - li - lu! hu - lu - li -

tre, og al - le te for-gjyl - le 1. 2.
lul Mi sy - te ku er gru-mast lyt. støtt. Bjøl - lunn

Ped.

dumt bak om Hau - gom to - na, klun - ken rart att i berg - om

⁴⁾ Navn paa en fjeldtop. ²⁾ skotte, se flygtig. ³⁾ sæterhus.

2. Ko reint forunderleg au lell,
mit hjerta hoppar upp i meg i kveld!

Ko rart de er
naar fjelli tek
sin afske me
sin kjære gut!

Paa Høvrings²⁾ vakre sæter-stul
idag vist siste gongi helt me jul,
de hende fleir,
at alder meir
døm saag sit reir
naar døm flaug ut.

Alder gjentunn so vakkert hullad',³⁾
berg-ljom, bekkinn og bjøllun sullad',
Detti spaar meg vist einkvort ilt,
eg er hugilt.

3. Skal her i verden eg inkje faa
ho Marit, som eg held so myki taa.

Men kvarfør saa
skull eg daa faa
mit auga paa
min kjæraste?

Hon var fornem, men inkje grum,
den fyrste gjenta, som eg drøymde um:

Idag hon sa'
so myki bra
med graat meg ba
at hugse se.

Ja du gjere meg blaut i sinne
naar alt annat glett utur minne.
Men at faa deg - de slepp eg snilt;
eg er hugilt.

E. Hougen.

¹⁾ gjenklinger. ²⁾ en sæter i Gudbr. dalen. ³⁾ synge uden ord, nynne.

104. Skjære, skjære havre.

Allegretto.

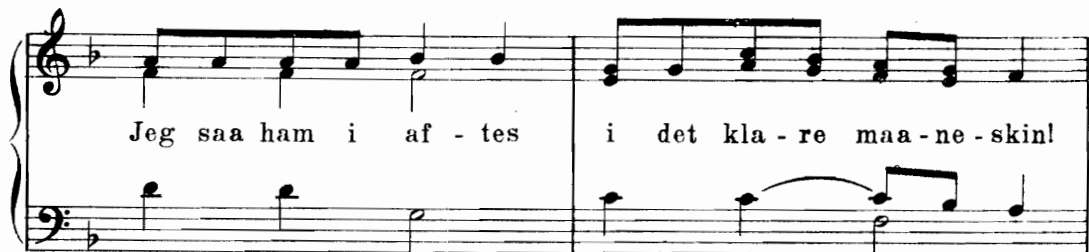
Folkevis

Skjæ - re, skjæ - re hav - re, hvem skal hav - ren bin - de?

Det skal al - ler - kjær - sten min, hvor skal jeg han - nem fin - de?

Jeg saa ham i af - tes i det kla - re maa - ne - skin!

Hver ta'r sin, saa ta'r jeg min, saa faar de an - dre in - gen!

105. So lokka me over den myra.

Allegro.

Valders.

p

So lok-ka me o-ver den my-ra te ro-le haug, te

rit.

ro-le haug, kom al-le dei un-der-le dy-ra, kom

p

ku, kom kalv, kom kje-ra, kom Rau-te, kom Skau-te, kom

f

læk-ke-te Ka-ri, kom Kap-pe-lans-Ma-rit, kom Ron-ke-bu-

rit. *p* *pp*

Kjer-sti, kom Kø-lums Ber-te, kom Hul-la-brand!

106. Som en have frisk dit hjerte.

Moderato cantabile.

Chr. Cappelen.

1. Som en ha - ve frisk dit hjer - te dyr - kes vil fra dy - best

grund. Lyst og varmt vil haa - bet svin - ges i dit hjer - tes

lund, straa - le o - ver fred og glæ - de, som fra blom - ster - bægre

kvæde - Hvis du yd - myg i din smer - te bi - e kan paa Her - rens stund.

2. Ret som solens straalers milde
natten jo til flugt har dømt,
dine sorger flygter,
alt, hvad du i angst har drømt.
Sollys vil i mulmet spredes,
mens i haabets gry du glædes -
Hvis din tro kun i det stille
elsker Gud foruden skrømt.

Frit efter tysk.

107. Sov sødt min dreng.

(Af „Landmandsliv“.)

Olaf Paulus.

Andante.

mf

mf Sov sødt min dreng, min

Ped. *

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

f

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

mf

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

f

Ped. * *Ped.* * *Ped.* *

p rit.

end er dit lei - e lunt og blødt.

Ped. *

mf cresc. *rit.* *mf*

Sov sødt, min øi - e - sten, sov

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

dim. e rit. *morendo*

sødt, sov sødt, sov sødt! Fritz Reuter.

Ped. * *Ped.* * *Ped.* *

Allegretto. 108. Springdans.

Bergen.

f *v*

v

First system of musical notation. Treble and bass staves. Key signature: three sharps (F#, C#, G#). The treble staff features a melodic line with eighth and sixteenth notes, including triplet markings (3). The bass staff provides harmonic support with chords and moving lines. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks (*) below the staff. A 'cresc.' (crescendo) marking is present above the treble staff.

Second system of musical notation. Continuation of the piece. Similar melodic and harmonic patterns are present. Pedal points are marked with 'Ped.' and asterisks (*) below the staff.

Third system of musical notation. Continuation of the piece. The treble staff shows more complex melodic figures. Pedal points are marked with 'Ped.' and asterisks (*) below the staff.

Fourth system of musical notation. Continuation of the piece. The bass staff features a more active line. Pedal points are marked with 'Ped.' and asterisks (*) below the staff. A 'cresc.' marking is present above the treble staff.

Fifth system of musical notation. Continuation of the piece. The treble staff has a melodic line starting with a 'p' (piano) dynamic. Pedal points are marked with 'Ped.' and asterisks (*) below the staff.

Sixth system of musical notation. Continuation of the piece. The treble staff features a melodic line with triplet markings (3). The bass staff has a more active line. Pedal points are marked with 'Ped.' and asterisks (*) below the staff. A 'cresc.' marking is present above the treble staff, and a 'f' (forte) dynamic is marked at the end of the system.

109. Springdans.

Allegretto.

mf

p

Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

p

mf

Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

f

Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

* Ped.

110. Springdans.

Allegretto.

Musical score for "Springdans" (No. 110) in 3/4 time, marked Allegretto. The key signature is one sharp (F#). The score consists of five systems of piano music. The first system starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The second system ends with a piano (*p*) dynamic. The fourth system includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic and a crescendo (*cresc.*) marking. The fifth system begins with a forte (*f*) dynamic. The piece concludes with a double bar line.

112. Springdans.

143

Allegretto.

Aamot.

The first system of musical notation for 'Springdans'. It consists of a grand staff with a treble and bass clef. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The melody in the treble clef starts with a quarter note G4, followed by eighth notes A4-B4, and continues with a series of eighth and sixteenth notes. The bass line starts with a half note G2, followed by quarter notes A2-B2, and continues with a series of quarter and eighth notes. A dynamic marking *p* is placed above the first measure of the bass line. The system ends with a repeat sign.

con Ped.

The second system of musical notation. The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line features a series of eighth notes. A dynamic marking *pp* is placed above the fourth measure of the bass line. The system ends with a repeat sign.

The third system of musical notation. The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line features a series of eighth notes. The system ends with a repeat sign.

The fourth system of musical notation. The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line features a series of eighth notes. Dynamic markings *p* and *pp* are placed above the first and fourth measures of the bass line, respectively. The system ends with a repeat sign.

The fifth system of musical notation. The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line features a series of eighth notes. A dynamic marking *mf* is placed above the third measure of the bass line. The system ends with a repeat sign.

The sixth system of musical notation. The melody continues with eighth and sixteenth notes. The bass line features a series of eighth notes. The system ends with a final cadence.

113. Springdans.

Allegretto.

Aamot.

D. C. al fine.

114. Springdans.

Allegretto.

115. Springdans.

Allegretto.

Aamot.

p

7

f

p

p

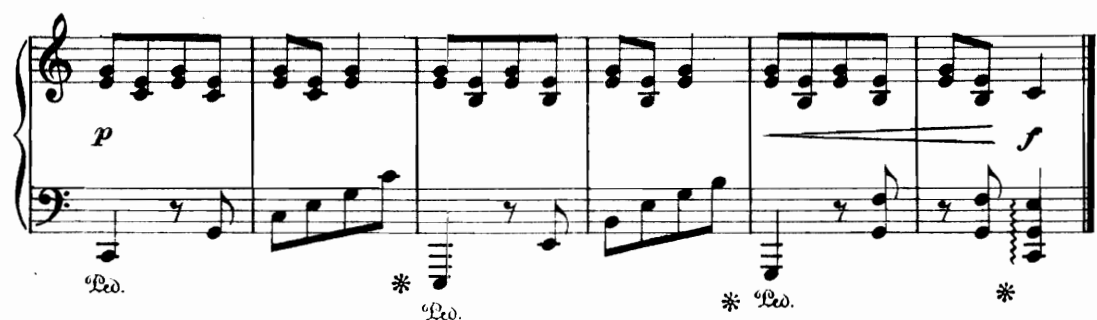

116. Stabbelaatten.

Moderato.

Valders.

117. Sødste pige.

Andantino.

Valders.

dim. *pp*

ver-den du fin-der, der om du al - drig ind - bil - de dig maa.

Det kan saa væ - re, du ik - ke vil ag - te, hvad

f *dim.* *p* *mp*

som jeg nu her vil frem - fø - re for dig; du kan med ti - den det

mf *dim.* *pp*

nøi - e - re be-trag-te; ha-ver jeg løi - et, saa sig det til mig.

118. Trygt jeg anbefale kan.

(Af „Olaves Pedersens viser“.)

Allegretto.

1. Trygt jeg an - be - fa - le kan Tri-ne Trul-sen o - ven fra

To - ten til hver gif - te - fær - dig mand, skjenthun

slet ik - ke er paa mo - ten. Det er en feil, og det

en af de slem - me, det ved jeg nok, men se den faar mangle - me.

Me-get jo al - tid maa glem - mes og vid: Tri - ne Trul - sen

2. Modedamer ved jeg nok,
 de er blege, fine og sarte,
 men af dem der find's en skok,
 saa det er ikke noget aparte.
 Men mange Triner man vist ikke tæller:
 Trine en rugtønde bær, naar det gjælder,
 aldrig hun daaned i hele sin tid:
 Trine Trulsen er solid!

3. Modedamen er elegant,
 men koster adskilligt om aaret, -
 Trine kun, hvad selv hun spandt
 og væved, hidtil har baaret.
 Damen har hatte og kjoler paa moden, -
 Trine har aktier samt trælast paa roden,
 lægger paa sparsomhed hele sin flid!
 Trine Trulsen er solid!

4. Modedamen danse kan,
 parlere fransk, musicere,
 trippe let paa Karl Johan,
 løbe paa skøiter med mere.
 Trine har slet ingen saadanne gaver,
 udmerket er dog den mad, som hun laver,
 og hun er taus, til hun sættes paa glid:
 Trine Trulsen er solid!

5. Trygt jeg anbefale kan
 Trine Trulsen, - hun er min veninde,
 og jeg raader hver en mand
 til om muligt hende at vinde.
 Vistnok han faar ingen glimrende kone,
 men hun har det, som kan meget forsone,
 det, som dog gjælder til hver en tid:
 Trine Trulsen er solid!

Alfr. Sinding-Larsen.

119. Ungersvenden han bad sin pige.

Con moto.

Vaage.

p

Un-ger-sven-den han bad sin pi - ge, sin al - ler-kjæ-re-ste

mf

ven, un-ger-sven-den han bad sin pi - ge, sin

p

al - ler-kjæ-re-ste ven, om han saa skuld'faa lov til at

p *mf*

rei-se bort og kom-me saa snarligt i - gjen, om han saa skuld'faa

p meno mosso

lov til at rei-se bort og kom-me saa snarligt i - gjen.

120. Velan du lislän Kari.

Moderato.

Flatdal.

p

Vel - an du lis-lan Ka - ri, aa vil du væ-ra mi, sju

dim.

ski-ber ut - i flaa-den gaar, vil jeg for - æ - ra dig. Sju

p

ski-ber ut - i flaa-den gaar pas - sar jeg ik - ke paa; gjev

dim.

pp

dei di un - ge dron - ning, lat meg mæ æ - ran gaa.

Sangmusik af Norske Komponister.

- Alnæs, Eyvind.** 41 Sange (Op. 1. 2. 6. 11. 12. 14. 17. 19. 23).
- Bugge, Magda.** 24 Sange (Op. 1. 2. 3. 8. 9. 10).
- Elling, Catharinus.** 67 Sange (Op. 4. 7. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 53. 54. 56. 57. 60).
- Grieg, Edvard.** 144 Sange (Op. 4. 5. 9. 10. 15. 18. 21. 22. 23. 25. 26. 32. 33. 39. 44. 48. 49. 58. 59. 60. 61. 67. 69. 70 og Efterladte Sange).
Samtlige Sange i Original-Udgave. 1—8. Bind.
Samtlige Sange i transponeret Ud-gave. 1—2. Bind.
- Grøndahl, Agathe Backer.** 210 Sange og Folkeviser (Op. 1. 2. 3. 4. 6. 9. 13. 16. 21. 23. 27. 34. 41. 42. 43. 46. 48. 49. 50. 51. 52. 56. 62. 65. 70).
- Halvorsen, Johan.** Gurre — Tordenskjold — Fossegrimen og Folkesange.
- Kjerulf, Halfdan.** Album. 19 udvalgte Sange.
- Lasson, Per.** Album. 15 Sange.
- Lie, Sigurd.** 27 Romancer og Sange.
- Lunde, Johan Backer.** 94 Sange (Op. 6. 11. 17. 21. 27. 30. 31. 34. 35. 36).
- Nordraak, Rikard.** Marie Stuart — Sigurd Sembe — Ja, vi elsker og 11 Romancer og Sange.
- Olsen, Ole.** Svein Urød og Sange (Op. 24. 25. 56. 61. 68).
- Selmer, Johan.** 97 Sange (Op. 1. 6. 13. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 34. 36. 41. 43. 49. 51. 75).
- Sinding, Christian.** 218 Sange (Op. 1. 4. 8. 11. 13. 15. 17. 18. 19. 22. 26. 28. 29. 36. 37. 38. 39. 40. 50. 55. 57. 64. 67. 68. 69. 75. 90. 92. Blomstersange).
Album. Udvalgte Sange, 1—2. Bind.
- Winge, Per.** 40 Romancer og Sange og Barnesange, 2 Samlinger.
- Winter-Hjelm, Otto.** 24 Sange.

Fortegnelse over ovenstaaende Sangkompositioners Titel og Pris
see Norsk Musikforlags og Wilhelm Hansens Forlags Kataloger.
